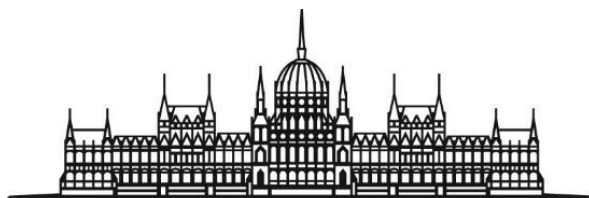

Országgyűlési Napló

Kövér László és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hiszékeny Dezső,*
dr. Szűcs Lajos, dr. Vinnai Győző

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	39
Európa napjáról megemlékezés.....	39
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter	40
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik).....	42
<i>Ungár Péter</i> (LMP).....	43
<i>Toroczkai László</i> (Mi Hazánk)	43
<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd).....	44
<i>Dr. Gurmai Zita</i> (MSZP)	45
<i>Dr. Simicskó István</i> (KDNP).....	46
<i>Kocsis Máté</i> (Fidesz).....	46
<i>Ungár Péter</i> (LMP)	47
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter.....	48
<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd).....	50
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	51
<i>Toroczkai László</i> (Mi Hazánk).....	53
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	55
<i>Dr. Gurmai Zita</i> (MSZP).....	56
<i>Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	58
<i>Fekete-Győr András</i> (Momentum)	60
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	61
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	62
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	64
<i>Dr. Simicskó István</i> (KDNP)	66
<i>Menczer Tamás</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	68
<i>Kocsis Máté</i> (Fidesz)	70
<i>Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	71
Napirenden kívüli felszólalók ismertetése:	
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző	73
Az ülés napirendjének elfogadása	74
Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. országgyűlési határozat módosításáról szóló határozathozatal	74
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző	74
Napirend utáni felszólalások:	
<i>Novák Előd</i> (Mi Hazánk).....	75
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP)	77
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	79
<i>Varga Ferenc</i> (Jobbik).....	80
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik)	81
<i>Benceze János</i> (Jobbik)	83
<i>Sas Zoltán</i> (Jobbik)	85
<i>Varju László</i> (DK)	86
Az ülésnap bezárása.....	88
Az ülésen jelen voltak:	
DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, MENCZER TAMÁS államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.	

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
2. ülésnapja
2022. május 9-én, hétfőn
(13.01 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 2. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre. Köszönök mindenkinek, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Ma, május 9-én **Európa napja** van. 1950-ben ezen a napon kezdeményezte Robert Schuman francia külügyminiszter a mai Európai Unió elődjének tekinthető Európai Szén- és Acélközösség létrejöttét.

Az európai közösségek állam- és kormányfői 1985-ben döntöttek arról, hogy minden év május 9. napja legyen Európa közös ünnepe. Az Országgyűlés a 2005. évi XXXVII. törvénnyel május 9. napját Magyarországon is Európa napjává nyilvánította.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt 72 esztendőben Európa eszménye és valósága között még soha nem tátongott akkora szakadék, mint napjainkban. Az eszmény soha nem tűnt olyan távolinak, a valóság pedig soha nem volt olyan aggasztó, mint jelenleg. Ezért a mai napon európai ünneplés helyett inkább európai önvizsgálatra volna szükség.

A második világháború után az európai eszmény a béke, egység, jólét és szabadság megteremtése volt, amit az önrendelkező európai nemzeti államok együttműködésén alapuló politika volt hivatott szolgálni. Napjaink európai valóságában azonban béke helyett ismét háború dúl, az európai politikai, gazdasági, társadalmi és kulturális érdekek védelme helyett önfeladás van. Az európai nemzeti államok együttműködését és egységét birodalomépítési törekvések zilálják. Az európai emberek kemény munkájával és küzdelmeivel évtizedek alatt elért jólétet és szabadságot pedig soha nem fenyegette akkora veszély, mint most.

Az Ukrajna területén zajló háború földrajzi értelemben európai háború, melynek megelőzésére az Európai Uniónak nem volt erkölcsi és diplomáciai ereje, miként a háború mielőbbi befejezésének elősegítéséhez sincs kellő tekintélye és politikai ereje. Az Európai Unió döntéshozatali rendjét önkényesen a maga javára átalakító Európai Bizottságnak, úgy tűnik, csak ahhoz van elegendő bürokratikus ereje, hogy az agresszor Oroszország büntetésére szánt és e tekintetben hatástalannak bizonyuló gazdasági szankciókkal romba döntse az európai országok gazdaságát.

Az Európai Uniót napjainkban meghatározó politika nem akarja felismerni, nem meri kinyilvánítani és nem képes érvényesíteni az európai önérdékeket, ezért Európa a világpolitikának nem alakítója, hanem elszenvedője. Európa nem ura önmagának, hanem a demokratikus ellenőrzés mechanizmusain és a kontinensen kívüli gazdasági és politikai érdekcsoportok cselédje. Mindez azért van így, tisztelt képviselőtársaim,

mert az elmúlt évtizedekben az európai értelmiségi és politikai elit egy része elárulta és cserben hagyta Európa eszményeit, ezáltal cserben hagyja, nap mint nap elárulja az európai embereket is. Ilyen körülmények között a mai napon részünkről az a legméltóbb megemlékezés Európa napjáról, ha kinyilvánítjuk, hogy a magyar állam minden körülmények között hűséges marad Európa eszményeihez, és semmilyen körülmények között nem árulja el és nem hagyja cserben a magyar emberek érdekeit.

Jövőre lesz kétszáz esztendeje annak, hogy 1823-ban az amerikaiak a korabeli európai gyarmatosítási törekvések ellen meghirdették a mai napig érvényes Monroe-elvet, vagyis azt, hogy „Amerika az amerikaiaké”. Segítse a Jóisten Európát és minden európai embert abban, hogy egyszer, egy valamikori, valóban ünnepi napon mi is mindannyian elmondhassuk: „Európa az európaiaké”. *(Taps a kormánypártok padso- raiból. - Dr. Brenner Koloman tapsol.)*

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik, az MSZP és a Momentum frakciói, valamint a Mi Hazánk és a Párbeszéd frakciói tagjainak azonos létszáma miatt a jegyzők a mai napon sorsolással döntöttek a felszólalások sorrendjéről. Ennek eredménye alapján a következő rendes ülészak kezdetéig a három érintett tízfős létszámú frakció egymás közötti felszólalási sorrendjében elsőként a Jobbik, ezt követően a Momentum, majd az MSZP képviselőcsoportja lesz felszólalásra jogosult. A két hatfős létszámú frakció egymás közötti felszólalási sorrendjében elsőként a Mi Hazánk képviselőcsoportja, ezt követően pedig a Párbeszéd frakciója lesz felszólalásra jogosult.

A sorsolás eredménye már a mai ülésnapon érinti a felszólalások elhangzásának sorrendjét. A jegyzői sorsolás eredménye alapján kialakult felszólalási sorrend a határozati házaszába 17/B. § (2) és (3) bekezdései alapján a következő rendes ülészak kezdetéig tart; minden ezt követő időszakban akként változik, hogy az addig utolsóként felszólalásra jogosult képviselőcsoport kap elsőként szót, a többi pedig eggyel hátrébb sorolódik.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon a kormány nevében **felszólalásra** jelentkezett Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr. Megadom a szót miniszter úrnak, parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Immáron két és fél hónapja, hogy háború tört ki a szomszédban. Magyarország érdeke és álláspontja ebben a kérdésben a kezdetektől fogva világos: érdekünk az, hogy minél előbb ismételt béke legyen Ukrajnában, ezért mi mindent megtettünk és meg is teszünk, és minden olyan diplomáciai erőfeszítést támogatunk, amely hozzájárulhat a háború tárgyalásos lezárásához.

Mi világos különbséget teszünk a támadók és a megtámadottak között, ezért az Ukrajnával szembeni orosz katonai agressziót elítéltük. Kiállunk Ukrajna szuverenitása mellett, és minden idők legnagyobb humanitárius akcióját hajtjuk jelenleg végre, amelynek keretében immáron 700 ezerhez közelít

azon menekülők száma, akiket itt Magyarországon befogadtunk.

Támogattuk, tisztelt képviselőtársaim, az eddigi öt brüsszeli szankciós csomag elfogadását is. Hatékonyságukról nem nyitottunk vitát, hiszen háború idején nincs helye az okoskodásnak, ugyanakkor világosan jeleztük, hogy van számunkra vörös vonal, mégpedig Magyarország energiaellátási biztonságának garantálása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az energiaellátás nem filozófiai és nem is politikai kérdés, hanem kőkemény fizikai valóság kérdése. Szükség van földgáz- és kőolajforrásokra, és szükség van vezetésekre, amelyek idehozják a földgázt és a kőolajat. Földrajzi helyzetünk és elhelyezkedésünk, az évtizedek alatt létrejött szállítási útvonalak, valamint a földgáz- és kőolajvezetők elhelyezkedése és elérhetősége meghatározzák Magyarország energiaellátásának biztonságát. És mivel ezen determinációkból fakadóan minden ország energiaellátási szerkezete más és más, ezért nem véletlen, hogy az európai uniós tagországok állam- és kormányfői nemrégiben Versailles-ban megállapodtak abban, hogy csak olyan lépések jöhetnek létre az Európai Unió részéről a jövőben, amelyek figyelembe veszik az egyes tagországok eltérő energiaellátási szerkezeteit. Ezt a nehezen létrejött európai egységet rúgta fel az Európai Bizottság javaslata az olajembargóra vonatkozóan.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a brüsszeli javaslat felér egy magyar gazdaságra ledobott atombombával, amely Magyarország eddig biztos lábakon álló energiaellátását teljes mértékben képes lerombolni. Ugyanis ezen javaslat elfogadása és hatálybalépése esetén a Magyarország, illetve a magyar gazdaság működtetéséhez szükséges mennyiségű kőolaj beszerzése egészen egyszerűen lehetetlenné válna.

Magyarországra jelenleg kizárólag csővezetéken érkezik kőolaj, és ennek a kőolajnak a jelentős része, mintegy kétharmada Oroszországból érkezik csővezetéken, hiszen a magyar kőolaj-felhasználás 65 százaléka Oroszországból származik.

(13.10)

Ezért ez a brüsszeli csomag elfogadása esetén 700 forintos benzinárhoz és 800 forintos gázolajárhoz vezetne. Ennek a brüsszeli csomagnak az elfogadása több száz milliárd forintnyi kiadást jelentene Magyarországra számára a kőolaj-finomítók technikai átállításának szükségessége miatt, amely művelet legalább öt évet venne igénybe, és eredménye tekintetében csak egy szempont lenne biztos, mégpedig az, hogy az azután vásárolt kőolaj drágább lenne, mint amit jelenleg veszünk. Ráadásul ennek az áremelkedésnek a kiküszöbölésére, annak reményében a teljes magyar energiarendszer átalakítására lenne szükség, ami megint csak sok száz milliárd forintba kerülne.

Ennek az egész műveletnek a sikeressége nem csak rajtunk múlik, hiszen az alternatívnak számító, délről érkező szállítási útvonalon jelenleg kapacitáshiány van, kapacitásszűkület van, aminek a feloldásához egy másik országban, Horvátországban lenne szükség beruházásra.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a javaslat tehát Magyarország számára problémát jelent, és ez a javaslat nem tartalmaz megoldásra vonatkozó előterjesztést. És, elnök úr, amíg nincsen megoldás *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* erre a magyar problémára, addig Magyarország ezt a brüsszeli szankciós csomagot nem szavazza meg, hiszen a háború árát nem szabad a magyar emberekkel megfizettetni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most a képviselőcsoportoknak kétperces időkeretben nyílik mód reagálásra. Elsőként a Jobbik részéről Lukács László Györgynek adom meg a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Szögezzük le rögtön az elején, hogy mindannyian - és ez Magyarország egyedüli és közös érdeke - a háború békés lezárásában és az efelé tett valódi lépésekben vagyunk érdekelték. Engedjék meg, hogy itt a felszólalásban, tekintettel arra, hogy itt a menekültekről, illetve a háborúról szó volt, köszönjem meg azoknak a honvédeknek, azoknak a rendvédelmi dolgozóknak, akik az országunk biztonságát szavatolják, akik a határainkon és a határok közelében a rendet biztosítják, és azoknak, akik a menekültek ellátásában - civil szervezetek, állami szereplők egyaránt - végzik ezt a nehéz munkát, és ezt az áldozatot vállalják mindannyiunk érdekében.

Tisztelt Miniszter Úr! Hallgatva a felszólalását, azért különös apropót ad, hogy a mai napon, pont az Európa-napon kell vitázni olyan kérdésekről, amely Magyarországnak az energiaellátását és a függetlenségét jelenti. Abban szerintem egyetérthetünk mindannyian, hogy rövid távon a helyzet viszonylag nehezen rendezhető. Látjuk mindannyian, hogy a magyar energiaszektor kitétsége azoknak az energiahordozóknak, amelyeket jelenleg csak Oroszországtól tudunk beszerezni, milyen mértékű, azonban itt kell megemlékezni arról, hogy az ön által is vezetett minisztérium és az ön jelenlétében lévő kormány 12 évet kapott arra egyébként, amit meg is ígért, hogy az energiafüggőséget valamilyen módon csökkentse az elmúlt időszakban. *(Nacsa Lőrinc: Tizenhatot!)* Az elmúlt 12 évben olyan érdemi lépés, amellyel egy egészségesebb, kiegyensúlyozottabb energiamixet lehetett volna kialakítani Magyarországon, számottevő európai uniós forrás mellett, úgy tűnik, nem volt sikeres.

Azonban látjuk és értjük, hogy rövid távon a magyar érdekek egyelőre azt diktálják, hogy ennek a helyzetnek is egy békésebb rendezése felé mozduljunk el, azonban egy ilyen felszólalásban a kritikákon túl a Nyugat felé azt kellett volna elmondani, hogy nekünk milyen megoldásunk van arra, hogy miként tudjuk a geotermikus energiát, a napenergiát, a szélenergiát, illetve azt a mostani energiamixet változtatni, hogy Magyarország függősége a Keletnek kisebb legyen. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Ezt kellett volna tisztázni, miniszter úr, illetve azt, hogy ön most Oroszország barátja, vagy egyébként egy valós megoldást jelentő pozícióban tetszeleg. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Ungár Péter frakcióvezető úrnak adom meg a szót, az LMP részéről. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Értelemszerűen a béke fontosságában és Ukrajna területi integritásának fontosságában egyetértünk. Véleményem szerint ugyanakkor van itt valami, amiről nem ejtünk szót, ez pedig az, hogy a háború látszata alatt az Európai Bizottságban folyik egy harc az orosz fosszilisenergia- és az amerikai fosszilisenergia-export érdekei között. Egy zöldpárt nem támogathatja egyiket sem. Mi nem gondoljuk, hogy zöldjavaslat lenne az, hogy milliárd eurókat költsünk arra, hogy amerikai palagázt szállítsunk tengeren keresztül Magyarország területére.

Ugyanakkor a helyzet az, hogy ez a rövid távú egyetértést megmutatja, de itt van egy közép- és hosszú távú. Véleményem szerint egyetértés lehetne a Házban azzal kapcsolatban, hogy Magyarországnak el kell indulnia az önrendelkezés útjára. Egy olyan kormányzat, ami az elmúlt tíz évben adóztatta a napelemeket és tiltotta a széleenergiát, nem az energia-önrendelkezés barátja. Az energia-önrendelkezés útja nem Roszatom, nem Mangold úr és nem a Westinghouse vagy a Rothschild bankház által van kikövezve, hanem magyar kis- és középvállalkozások, magyar energetikai tőke által van kikövezve.

A helyzet az, hogy Magyarország zöldpártja abban lesz partner, hogy Magyarországon magyar zöldenergia legyen, nem lesz abban partner, hogy Keletre vagy Nyugatra nagy fosszilizcégeknek kiszolgáltassuk Magyarországot. Véleményem szerint ez a nemzeti konszenzus alapja tud lenni. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most a Mi Hazánk frakcióvezetője következik. Toroczkai László képviselő úrnak adom meg a szót.

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Szeretnénk leszögezni, hogy nagyon sokszor halljuk azt itt, Magyarországon is, illetve Európában is, hogy Ukrajna területi integritása mennyire fontos. Számunkra Magyarország területi integritása a legfontosabb, és nagyon jó lenne, ha azt is sűrűbben hallanánk, hogy mennyire fontos, hogy Magyarország érdekei mindig megelőzzenek minden más érdeket.

Itt most megint azt látjuk, hogy miközben a Mi Hazánk Mozgalom természetesen támogat minden olyan fellépést Magyarország részéről és Magyarország Kormánya részéről, amely elutasítja az embargót, de itt nemcsak az olaj vagy a gáz embargójára kell gondolni, hanem minden olyan jellegű szankcióra, amely árt Magyarországnak és árt a magyar embereknek.

Ezzel kapcsolatban hadd hívjam fel a figyelmet arra a kettős beszédre, amelyet egyrésztől hallunk itt

a parlamentben a Fidesz képviselői részéről, másrészt pedig azért a versailles-i csúcson Orbán Viktor is megszavazta azokat a kezdő intézkedéseket, amelyeknek, úgy tűnik, hogy nincsen vége. Ez olyan volt, mint egy lavina, és nem tudjuk, hogy hol áll majd meg ez a lavina, hiszen most már az olajról van szó. A vége az lesz tényleg, hogy teljesen tönkre akarják tenni, nemcsak Brüsszel, hanem nyilván azok, akik e mögött a háború mögött állnak; mondjuk ki, itt nem az ukránok háborúznak az oroszokkal, hanem az Amerikai Egyesült Államok háborúzik Oroszországgal, ők teljesen tönkretennék Európát, ezen belül Magyarországot is.

Ez ellen tehát fel kell lépni, de mi fellépünk a kettős beszéd ellen is, illetve szeretnénk többet hallani Kárpátaljáról, szeretnénk azt hallani, hogy a magyar kormány még keményebben kiáll a kárpátaljai magyarok érdekei mellett, hiszen jelenleg is visznek Kárpátaljáról magyarokat is harcolni a frontra. Ez elfogadhatatlan! Egyetlenegy magyart se vigyenek el ebbe a háborúba, hiszen ez nem a mi háborúnk, illetve azt is szeretnénk hallani, főleg, amikor Volodimir Zelenskijvel kapcsolatban bármilyen kommunikációra sor kerül, hogy emlékezteti a magyar kormány *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* az 1991-es kárpátaljai népszavazásra is. Köszönöm. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Tordai Bence frakcióvezető úrnak adom meg a szót, a Párbeszéd részéről. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Nagyon örülök, hogy végre sikerült világosan különbséget tenni az orosz agresszorok és az ukrán áldozatok között. Nagyon sajnálom, hogy az elmúlt hónapokban erre nem nagyon került sor.

Azt még mindig nem sikerült megtenni, hogy egyrészt kimondják, hogy Vlagyimir Putyin, Orbán Viktor jóbarátja személyesen felel ezért az invázióért, és azt sem sikerült megtenni mindeközben, hogy ön itt a parlamentben legalábbis világos különbséget tesz agresszor és áldozat között, hogy az önök propagandamédiája ne még mindig a putyini üzeneteket sugározza. Szeretnénk, ha ebben is lenne némi előrelépés. Ugyanakkor örülök, hogy vannak azért most már lassan egyetértési pontok, és felzárkóznak az erkölcsi minimumhoz, legalább a szavak szintjén.

Itt szeretném megköszönni azoknak a civileknek, akik önök helyett elvégezték annak a humanitárius munkának a nagy részét, ami Magyarországra hárult az ukrán háború miatt, és örülnék, ha nem idegen tollakkal ékeskednének. Azért viszont jó lenne, ha vállalnák a felelősséget, hogy az elmúlt 12 évben Magyarország válságállóságát nem sikerült kiépíteni. Az, amit mi, párbeszédesek már 2010-ben is mondtunk, hogy az energiabiztonság, a biztonságos ellátás érdekében diverzifikálni kell a forrásokat, át kell állni a zöldenergiára, meg kell indítani azt a zöldenergia-forradalmat, ami egyedül képes a jövőbarát, fenntartható, és mint látható, biztonságos energiaellátást garantálni, ezek a szavaink és javaslataink 12 év alatt nem jutottak el nyitott fülekhez.

(13.20)

Örülök, ha most végre felfogják, hogy ennek mi a súlya, mi a jelentősége, de az elkésett és kihagyott lehetőségekért nem tudjuk önök helyett vállalni a felelősséget. Mondják ki, hogy hibáztak, kérjenek segítséget, és támogatni fogjuk Magyarország zöldenergia-forradalmát, ami ebben a helyzetben megmenthet minket. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Most az MSZP képviselője, Gurmai Zita asszony kap szót. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Miniszter Úr! Semmiképpen nem tartom szerencsésnek, hogy háborús helyzetben az „atombomba” szót használjuk, mert ez nagyon brutál. Mindenesetre itt is szeretném megköszönni az önkénteseknek azt, hogy elképesztően sokat dolgoztak a magyar emberek érdekében, a menekültek megsegítésében.

Nyilvánvaló, hogy az energetikai rendszer, az energiaszektort az energiaszektort átalakítását már hosszú évekként el lehetett volna kezdeni. Egy gondos kormány nyilván nem hagyhatja, hogy egy stratégiailag fontos terület - legyen szó akár energiáról, élelmiszer-ről, egészségügyi szerekről - csak egy irányból jöjjön. Tehát az, hogy több lábon álljunk, rendkívüli módon fontos. Ezért azt javaslom, hogy kezdjék meg az energiaszektort átalakítását. Ne csak kritizáljuk az embargókat, hanem nagyon fontos az, hogy legyünk képesek arra, hogy alternatívákat is mutassunk.

Természetesen miniszter úr mindkét állítása rendkívül fontos. Magyarország biztonsága nagyon fontos, csakúgy, mint Európa egysége, ereje és függetlensége. Nyilvánvaló, hogy nehéz önnel vitatkozni, miniszter úr, ami a jelen állapotot jelenti, de nem hallottunk megoldási javaslatot, hogy hogyan lehet mindkét célt egyformán elérni, hogy a magyar emberek ne legyenek kiszolgáltatva, bárhol is fúj a szél.

Az orosz olaj szankciójával kapcsolatban a miniszterelnök úr nyilatkozott arról, hogy ez a magyar gazdaságra ledobott atombombának felelne meg. Azonban nem lenne szó, miniszter úr, erről az atombombáról, ha a kormány már régen végrehajtotta volna az energetikai függetlenedési tervet, amit egyébként a miniszterelnök úr már 2018-ban, illetve, ha jól emlékszem, még hamarabb is meghirdetett számos fórumon. Énszerintem rövid távon el kell érni, hogy az EU megértse a magyarországi helyzetet, de közép- és hosszú távon szeretnénk látni a magyar kormány javaslatcsomagját, hogy hogyan akarja az energiafüggőségünket alapvetően zöldenergiával kiváltani.

Ehelyett mi történik? Alig fejeztük be a szomszédos országok irányába haladó vezetékeket, de ezek a projektek is jóval korábban lettek megtervezve, illetve elindítva. Hol van a függetlenedési terv, miniszter úr? Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most a KDNP képviselőcsoportjának vezetője, Simicskó István képviselő úr következik.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Köszönjük szépen Sziijártó Péter külügyminiszter úrnak a tájékoztatást. A KDNP frakciója a béke pártján áll, mindig is amellelt voltunk, és támogatjuk ebben a törekvésében a magyar kormányt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az a kérdés ezzel az európai bizottsági jelentéssel, illetve állásfoglalással kapcsolatban, hogy közelebb hozza-e a békét, amit mindannyian szeretnénk, vagy sem. Megoldja-e azt a konfliktust, azt a háborút, amelynek elszenvedője az ukrán nép, de nyilván Európa is komoly gondokkal számol. Én úgy látom, hogy ez a döntés most egyáltalán nem segíti a béke elérését és megteremtését. Sőt, egyenesen azt látjuk, hogy Ukrajnán sem segít. Egy olajembargó, egy földgázembargó nem segíti az ukrán népet, Magyarországnak és az Európai Unió tagállamainak pedig kifejezetten ártalmas. Tehát az európai döntéshozók, a brüsszeli bürokraták, akiknek az lenne a célja, feladata és felelőssége, hogy az Európai Uniót és tagországait segítse, erősítse, védelmezze és a boldogulás útját egyengesse a népei előtt, ehelyett ártalmas döntéseket hoz; káros, veszélyes, gazdaságilag is, az életmódunkra, az életviszonyainkra nézve is káros döntéseket hoz. S ami ennél talán még fontosabb: Oroszországot sem fogja térdre kényszeríteni.

Tehát mi úgy látjuk, hogy ez a döntés teljesen értelmetlen, hihetetlen mértékű gazdasági problémákat, bajokat hoz minden egyes európai államra, tagországra és az emberekre nézve is, valamint a gazdaság visszaesésével és egy magas inflációval számolhatunk. Úgyhogy mi továbbra is arra bátorítjuk a magyar kormányt, hogy álljon ki keményen és következetesen Brüsszelben is és minden fórumon a magyar emberek érdeke mellett, és a magyar emberek érdeke a béke, de nem ilyen áron, nem úgy, hogy önmagunkat kell büntetni egy szankcióval, hanem a tényleges kárt okozókat. Köszönöm szépen, és továbbra is számíthatnak a mi támogatásunkra. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Kocsis Máténak, a Fidesz képviselőcsoportja vezetőjének adom meg a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Hadd kezdjem azzal, hogy Tordai képviselő úr említette, hogy végre különbséget tudunk tenni az orosz agresszió és az ukrán áldozatok között. Csak emlékeztetem rá, hogy ebben az épületben, ebben a teremben 2022. március 10-én fogadtuk el az Oroszország Ukrajna elleni agresszióját elítélő parlamenti határozatot, amit ön nem szavazott meg. Ön volt az, aki nem szavazta meg! Úgyhogy legyen kedves, ne folytassa ott, ahol abbahagyta, ne oktasson ki minket ebből! Hónapok óta ugyanazt mondjuk, mint amit most a miniszter úr elmondott. Ennek a háborúnak nem lenne szabad folytatódnia, nem is lett volna szabad elkezdődnie, és nem fizetheti meg Magyarország ennek a háborúnak az árát.

És most térjünk rá a tárgyra, mert miniszter úr mondandója most elsősorban nem a háborúról szól, hanem a brüsszeli embargós és szankciós politikáról. Gurmai képviselő asszony, amit önök mondanak, ideértve Gyöngyösi Mártont is, aki azt mondta egész pontosan, hogy a javasolt szankciók jók és hatékonyak, ideértve Jávor Benedeket, aki azt mondta, hogy ez fájni fog, különösen azoknak az országoknak, amelyek szoros függésben vannak Oroszországtól, és mint hallottuk, mi abban vagyunk, és ideértve egyébként még az egyik blogjukat is, ahol azt írták, hogy kicsit muszáj, hogy fájjon nekünk is, nos, képviselő asszony, ez atombomba.

Ez a szankciós politika a rezsicsökkentésre, a magyar gazdaságra és az üzemanyagárokra atombomba. Nem lehet erre más szót használni. Éppen ezért helyes az az út, amin a kormány jár, éppen ezért támogatjuk mindenben a kormány politikáját. Nem várjuk el, hogy önök is ezt tegyék, hiszen ezzel ellentétes nyilatkozatokat tettek még most a hétvégén is, és gondolom, a jövő héten is azt fognak tenni, de legalább azt ne vitassák el, hogy a mi kormányunk a magyar érdekeket képviseli tűzön-vízen át, s nem a brüsszeli érdekeket. És ha most ebből vita lesz, hát, állunk elébe. Sok sikert, miniszter úr! *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Ungár Péter, az LMP frakcióvezetője. Megadom a szót, parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Talán 2019 vége vagy 2020 eleje óta a folyamatos válságkezelés az, ami ezt a Házat áthatja. A Covid kirobbanása óta, illetve az ukrán-orosz háborún keresztül is egy olyan válságkezelés van, melynek az a lényege, hogy a magyar állampolgárokat a lehető legjobban megvédjük attól, hogy ez a válság rossz hatással legyen a gazdasági életre. A helyzet az, hogy véleményünk szerint ugyanakkor ezek a válságok azt mutatták meg, és főleg az, hogy ez Magyarországon mit jelentett, hogy a rendszerváltoztatást követő harminc év feszítő egyenlőtlenségei és a fenntarthatatlan gazdasági strukturái már nem eltagadhatók.

Mi azt mondtuk már korábban is, és azok is, akikkel egyetértettünk még a párt alakulása körül, hogy a csupán profitorientált élelmiszeripar, a multikat kiszolgáló gazdasági rendszer, illetve az, ahol egy olyan ember, mint én, ugyanannyit adózik, mint egy szociális dolgozó, nos, ez a gazdasági rendszer nem fenntartható. A helyzet az, hogy ez onnan is látszik, hogy maguk abból a szempontból nem tértek el a gazdasági neoliberais konszenzustól és a Pénzügykutató-Varga Mihály-nagykoalíciótól, hogy továbbra is azt gondolják, hogy ugyanannyit kell fizetniük a legszegényebeknek, mint a leggazdagabbaknak, továbbra is azt gondolják, hogy a sarki fodrász ugyanazzal a társaságiadó-kulccsal kell hogy adózzon, mint a BMW. Ez véleményünk szerint így nem maradhat tovább.

A helyzet az, hogy azok a válságtünetek, amelyek most beférkőznek Magyarországra, értelemszerűen nem olyanok, hogy csak magyarok lennének. Kár lenne eltagadni, hogy ez a világgazdaságból jövő válság.

Ugyanakkor az, hogy milyen béreket érintenek ezek a válságok, hogy milyen anyagi helyzetben lévő embereket, már egy magyar sajátosság. Az, hogy van inflációválság és energiaár-válság, van élelmiszerhiány és van kereseti hiány, máshol is így van, de nem ebben a formában. Hogy csak egy konkrétumot kiemeljek: ha megnézzük, a tavalyi évben önök a kampánykor adtak valamennyi bérkiegészítést a különböző közalkalmazottaknak, adtak a tanároknak, bár az semmire nem volt elég, és adtak valamennyit a szociális dolgozóknak, ezeket mind elvitte az infláció. Ha vásárlóértéken nézzük, akkor egy szociális dolgozó a tavalyi évben többet tudott vásárolni a fizetéséből, mint tud vásárolni most. Ugyanígy van a rendvédelmi dolgozóknál, és ugyanígy van a kulturális dolgozóknál is.

(13.30)

A helyzet az, hogy ez azért is súlyos probléma, mert ez megmutatja azt az értékviselkedést, ami alapján önök be akarják rendezni a gazdasági és politikai rendszert. Hiába hirdette meg Orbán Viktor a koronavírus-járvány előtt a zöldfordulatot, hiába beszéltek még önök - az államtitkár úr még könyvrecenzióban is írt róla - arról, hogy a „szennyező fizet” elv egy alapvető igazságossági kérdés, eddig nulla szennyező fizetett nullát a magyar költségvetésbe önöknek.

Hiába beszélnek multiellenesen sok mindenről, szektorális különadókról, a helyzet az, hogy stratégiai partnerségek tömegei miatt a multinacionális, főleg német nagytőke nem vesz részt a magyar közteherviselésben. Hiába beszélnek arról, hogy önök az emberek oldalán állnak, azok, akik például idős rokonukat gondozzák otthon, továbbra is 68 ezer forintot kapnak, annak ellenére, hogy képviselőtársam 2004-ben még az egységes minimálbér mellett állt.

Összességében tehát azt gondoljuk, hogy el kell térni attól a konszenzustól, ami 1990-ben rabul ejtette Magyarországot, el kell térni attól, hogy mindenkinek ugyanannyit kell fizetni, hogy a piac mindent megold.

Végezetül egy mondat azzal kapcsolatban, hogy a következő négy évben mi mire készülünk. A mi krédónk az, hogy bizonyítsuk ebben a Házban azt, hogy a világ összessége nem a Fidesz állításai plusz a Fidesz állításainak a mínusz egyszerese, hanem a kettő között is van más, és van lehetőség más politikára. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében válaszára Szijjártó Péter miniszter úrnak adom meg a szót.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán abban nincs vita közöttünk, hogy 2010 óta a világ a válságok korát éli, erre volt kedves ön is utalni, nem magyarospecifikus kihívásokról, hanem globális kihívásokról beszélünk.

Ezek a válságok Magyarországot mind-mind súlyosan érintették. 2010-ben kezelni kellett a 2008-09-es globális pénzügyi válság magyarországi hatásait, utána 2015-ben ránk rúgta az ajtót a migrációs

válság; 400 ezren caplattak keresztül az országon, talán még emlékeznek rá, meg arra is, hogy ki milyen álláspontot vitt ebben a kérdésben. Aztán jött az egészségügyi válsághelyzet, a világjárvány, melyhez fogható a mi nemzedékünk soha nem tapasztalt. Ennek nyomán viszonylag gyorsan kialakult egy gazdasági világválság, amit pedig sajnos most a háború és az abból fakadó biztonsági és gazdasági kihívások követnek.

Az a vita, amiről ön beszél, ami valóban áthatotta az elmúlt évtized gazdaságpolitikai vitáit, 2020 tavaszán a parlamentben is kiéleződött. Ebben ön is részt vett, az ön pártja is részt vett, tehát nyilván jól emlékszünk erre a vitára, amikor az ellenzék folyamatosan azt javasolta, hogy Magyarország segélyekkel oldja meg a világjárvány gazdasági kihívásait, adjunk minél több embernek minél több segítyt, aminek nyilvánvalóan semmilyen gazdasági teljesítmény nem áll a háttérben, amit nyilvánvalóan csak hitelek felvételével lehet kivitelezni, és ami nyilvánvalóan egy 2010 előtti adósságspirálba lökte volna vissza az országot.

Mi akkor azt az álláspontot képviseltük, hogy nem a munkanélküliséget kell Magyarországon finanszírozni, hanem a munkanélküliségnek a megelőzését. Az a munkaalapú társadalom, amelynek építése 2010 óta zajlik, az ennek háttérben lévő gazdaságfilozófiai felfogás, annak a sikere 2021-ben szerintem mindenki számára bebizonyosodhatott, még azok számára is, akik valamilyen politikai oknál fogva korábban ezt vitták volna.

2021 ugyanis egy olyan esztendő volt, amikor a világgazdaság még mindig lefelé ment, még mindig kihívásokkal küzdött a világjárvány gazdasági hatásai miatt, és Magyarország, a magyar gazdaság a rendszerváltoztatás óta eltelt több mint harminc esztendő legsikeresebb évét tudhatta maga mögött. 2021-ben minden létező rekord megdőlt.

2021-ben a magyar gazdaság soha nem látott növekedési ütemet mutatott fel, 7 százalék fölötti növekedéssel. Soha annyi beruházás nem indult Magyarországon egy év alatt, mint tavaly, 1886 milliárd forint. Soha annyit a magyar gazdaság nem exportált, mint tavaly - 119 milliárd euró -, ez a világon a 34. legnagyobb teljesítmény, úgy, hogy lakosságszám szerint csak a 95. helyen állunk, és soha annyian nem dolgoztak Magyarországon, soha annyi embernek nem volt munkája, mint a tavalyi év végén, 4,7 millió fő, ez pont egymillióval több, mint 2010-ben. Emlékezhettek rá, amikor 2010-ben azt mondtuk, hogy tíz év alatt egymillió új munkahelyet teremtünk, akkor mit mondtak azok a gazdasági szakértők, akik persze még most is leminősítik a magyar gazdaságpolitika célkitűzéseit és teljesítményét.

Ha 2010-ben nem hagytuk volna magunk mögött a progresszív adórendszert, és nem vezettük volna be az egykulcsos adót a személyi jövedelemadó, aztán később a társasági adó tekintetében, akkor Magyarország az elmúlt évek gazdasági típusú kihívásait túlélni sem tudta volna. Viszont 2010 óta a minket érő válságokban egy mindenképpen közös volt: Magyarország mindig erősebben jött ki ezekből a válságokból, mint ahogyan belement, és ez ennek a gazdaságpolitikai felfogásnak köszönhető.

Most valóban egy inflációs kihívással néz szembe a világ, Európából tudok önnek mondani néhány példát: Belgiumban 9 százalék fölött, Hollandiában 12 százalék körüli, Észtországban 15, Litvániában pedig 16 százalék körül van az infláció. Magyarországon sikerült az inflációt megfékezni és féken tartani. Ez nem lett volna lehetséges az árstopok nélkül, nem lett volna lehetséges az alapvető élelmiszerek árának féken tartása, a benzinár féken tartása, a rezsicsökkentés vívmányainak fenntartása vagy a kamatstop bevezetése nélkül.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Azt is elmondhatjuk, hogy 2010 óta még a legalacsonyabb bérek vásárlóértéke is több mint megduplázódott Magyarországon. Tisztelettel kérem önöket, hogy amikor a gazdaságról vitázunk, akkor azt a számok alapján tegyük. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most a Párbeszéd képviselőcsoportja vezetőjének, Tordai Bencének adom meg a szót. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Kedves Polgártársak! Tisztelt Ház! A Párbeszéd frakciója a következő időszakban visszatér az alapokhoz. Ha az Országgyűlés a legfőbb népképviselői szerv, akkor mi itt a népet fogjuk képviselni, a választókat, azt a közel kétfélmillió polgárt, aki az Egységben Magyarországért listájára szavazott, és azt a több százezer választót, aki a Párbeszéd frakciójához csatlakozott egyéni képviselők körzetében él.

Képviselni fogjuk azt a több millió polgártársunkat is, akik közül sokan talán nem is voltak szavazni, de akiknek az érdekeit, akiknek a jobb életét a Párbeszéd víziójának megvalósítása szolgálná: egy igazságos és szolidáris, fenntartható és jövőbarát, szabad és biztonságos Magyarország víziója, egy boldogabb országról szóló jövőkép, ahol az ember számít és nem a profit.

Különösen fontos, hogy az emberek létbiztonságának ügye erőteljes képviselőt kapjon most, amikor egy súlyosbodó megélhetési válság közepén vagyunk. Elnyomultak az árak, robbanásszerűen növekednek a megélhetési költségek, a lakhatás, a rezszi, az élelmiszer és a szolgáltatások árai. Elveszítik a vásárlóerejüket a bérek, a nyugdíjak, a társadalmi juttatások. Nem tudnak kijönni a fizetésükből a tanárok, az ápolók, több százezer közalkalmazott.

A kormányzati intézkedések gyengék és hatástalanok, nem jelentenek érdemi segítséget az embereknek, nincs áfacsökkentés, nincs béremelés a közalkalmazottaknak, nincs családipótlék-emelés, nincs komolyan vehető nyugdíjemelés. De nincs segítség a tömegesen elbocsátott dolgozóknak sem: a kirúgott tungstamos dolgozóknak nem a Fidesz-kormány, hanem a Párbeszéd-társelnök, Karácsony Gergely által vezetett főváros nyújt segítséget. *(Moraj a kormánypártok soraiban.)* Nincs tehát kormányzati megoldás a megélhetési válságra, de van helyette brutálisan növekvő államadósság, a közös jövőnk elzalogosítása, és készül a durva fideszes megszorító csomag.

Mi azért vagyunk itt, hogy az emberek érdekét képviseljük, ezért javasoljuk azt, hogy áfacsökkentéssel

fékezzük meg az áremelkedést, és tisztességes béremeléssel, az alacsony béreknél adócsökkentéssel, progresszív szja-val, nyugdíjemeléssel, a szociális támogatások emelésével gondoskodjunk az emberek jövedelmbiztonságáról.

Hadd ajánljak a figyelmükbe egy jó gyakorlatot: a párbeszéd V. Naszályi Márta vezette budavári önkormányzat a járvány alatt válságkezelő alapjövédelmet biztosított a bajbajutottaknak. Az intézkedés bevezetése után az emberek négyötöde, a fideszes szavazóknak is több mint 80 százaléka támogatta ezt az intézkedést.

Hogy miből lehet mindezt megvalósítani? Nagyon egyszerű, meg kell emelni a nagyvállalatok rekordalacsony társasági adóját. Az nem járja, hogy míg milliók szűkölködnek, a kormány az óriás cégek százmilliárdos profitjait szent tehénként tiszteli. A megoldás tehát adóemelés a nagyvállalatoknak, alapjövédlem a kisembereknek. Reméljük, ez alkalommal a kormány sem az oligarchák és a nagyvállalatok érdekeit fogja kiszolgálni, hanem kivételesen tényleg megvédi az embereket a megélhetési válságban. Erre nyújt lehetőséget a Karácsony Gergely által benyújtott népszavazási kérdések támogatása is.

(13.40)

A magyarok álláspontja ebben a két kérdésben teljesen egyértelmű: négyötödös többségben vannak azok, akik szerint meg kell hosszabbítani a rekordrövid, három hónapos álláskeresői támogatást, és akik szerint a Fudan helyett a diákvárost kell megépíteni. Több százezer álláskeresőnek, több tízezer Budapesten lakhatást kereső vidéki fiatalnak lehetne ezekkel a döntésekkel segíteni. A kormánypártok előtt most egyszerű döntés áll: elpocsékolnak 14 milliárd forintot, hogy megtudjuk, amit most is tudunk, vagy inkább a probléma megoldására fordítják ezt a pénzt.

A Párbeszéd az MSZP, a Momentum, a Jobbik és a DK támogatásával benyújtotta azokat a törvény- és határozati javaslatokat, amelyek lehetővé teszik a megélhetési válság enyhítését. Most a Fideszen a sor, hogy eldöntsék: az emberek mellé állnak, és megpróbálják enyhíteni a megélhetési válságot, vagy inkább kicsinyes pártpolitikai csatározásokba kezdenek, és az ellenzék ellenzékeként akarnak továbbra is viselkedni. Kíváncsian várjuk a válaszukat. *(Szórványos taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Orbán Balázs államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Nagy örömmel hallgattam Tordai Bence frakcióvezető úr felszólalását, aki arról beszélt, hogy a Párbeszéd végre megtalálja saját hangját. Ennek nagyon örülünk, mert eddig még soha nem sikerült saját hangot találni és önállóan indulni egy választáson. Ha ez valóban így lesz a jövőben, akkor mi ezt nagy érdeklődéssel figyeljük.

A másik egy általános megjegyzés, ha megengedi: a hamis valóságérzelet a politikában nagyon sokáig

nem probléma. Csak aztán az a gond, hogy utána jönnek a választások, ahol a választópolgárok tudják elmondani a valósággal kapcsolatos véleményüket, és amikor kiderül, hogy a politikusok által fújtt lufi nem egyezik az állampolgárok valóságérzeletével, akkor jön a politikai kudarc, amit önök már sokadik alkalommal kénytelenek voltak elszenvedni. Ilyenkor a probléma sosem a választópolgárok véleményében van vagy az ő valóságérzeletükben, hanem abban a testtartásban, amin keresztül önök kialakították a politikájukat. Tehát felhívnam arra a figyelmet, hogy lehet, hogy a Párbeszédnek van víziója, de a Párbeszéd víziója nem biztos, hogy Magyarország víziója is. Magyarországnak valószínűleg más víziója van.

Ön beszélt különböző, megélhetést segítő intézkedésekről. Itt azt beszéltük a kollégákkal magunk között, hogy ön az egyetlen pozitív példának azt hozta, hogy a budai Várban lakók számára alapjövédelmet biztosítanak. Én nem gondolom, hogy Magyarországon a megélhetés szempontjából ez lenne a legfontosabb kérdés, hogy a budai Várban lakók vajon kapnak-e a párbeszéd polgármestertől alapjövédelmet. Én azt gondolom, hogy van az országban még több százezer olyan ember, akinél fontos, hogy a megélhetését a kormány segítse.

Felhívnam a figyelmét arra, hogy mik azok az intézkedések, amelyeket a kormány az elmúlt időszakban megtett a megélhetési kérdésekben való segítségnyújtás érdekében. Ezekben az intézkedésekben két dolog közös: egyrészt, hogy a kormány ezeket mind elfogadta és támogatta, a másik az, hogy az ellenzék viszont ellenezte, és kifejezetten az önök parlamenti frakciója pedig nem szavazta meg. Tehát én arra hívnám fel a figyelmét, hogy ha komolyan gondolja ezt az irányváltást - nyugtával dicsérjük a napot, úgyhogy azért mi itt ezen az oldalon kívárujuk, hogy mi lesz ennek a következménye -, akkor arra hívnám fel a figyelmet, hogy futnak olyan kormányzati intézkedések és parlamenti döntések itt a Ház falai között, amit támogatni kellene.

Hadd mondjak önnek pár példát! Ugye, a béremelés. Abban talán csak egyetértünk, hogy a béremelés kérdése nagyon-nagyon fontos. Januártól 20 százalékkal nőtt a szociális ágazatban dolgozók bére, a bölcsődei dolgozók, a kulturális ágazatban dolgozók, tanárok, óvónők fizetése. Ezeket a béremelési programokat tovább szeretnénk folytatni. Ugyanez az egyetemi oktatók, ápolók keresete tekintetében, 21 százalékkal, a rendvédelmi dolgozók és katonák is 10 százalékos béremelést, valamint hathavi fegyverpénzt kaptak. Továbbá önök nem támogatták a családi adó-visszatérítés intézményét, amely 600 milliárd forintot hagyott a családoknál. Általános minimálbér-emelkedés is volt, aminek következtében már magasabb a minimálbér, mint az önök politikai szövetségesei idején az átlagbér volt. 25 év alatti fiatalok adómentességet kaptak. Azt hiszem, hogy ez is pont a legalacsonyabb sorsú, a legnehezebb helyzetben lévő, a munkaerőpiacra nagyon korán kikerülő... *(Tordai Bence közbeszól.)* Nem, ez nem a városi értelmiség problémája, azok ugyanis egyetemre és főiskolára járnak. Csak azért teszem ezt egyértelművé, mert pont ennél a pontnál kezdte el a képviselő úr ingatni a fejét. Nem, a 25 év alattiak adómentessége a nagyon fiatalon munkát vállalni készek

vagy kénytelenek számára nyújt igazán segítséget. És amíg önök ezekből a belvárosi liberális intézetekből, klubokból, nézőpontokból ezeket nem látják, addig olyan választási eredményeket fognak elérni, amilyen választási eredményeket április 3-án elértek.

Arra hívnám még fel a figyelmét, hogy itt van a 13. havi nyugdíj is, és itt van a teljes foglalkoztatás mint célkitűzés, ezeket mind szeretnénk, ezek olyan eredmények, amelyekre, azt hiszem, pártállástól függetlenül minden magyar ember büszke lehet. Nekünk az a politikánk, és mi azt szeretnénk képviselni, hogy a következő időszakban meg kell védeni ezeket az eredményeket, biztosítani kell Magyarország pénzügyi mozgásterét, biztosítani kell azokat a forrásokat, amelyek ezeknek az eredményeknek a megvédéséhez szükségesek, és azt javasolnánk önöknek, hogy ha igazán a magyar emberek oldalára szeretnének kivételesen, egyszer végre, 12 év után állni, akkor ne ellenezék, hanem támogassák ezeket az intézkedéseket, és innen tudunk indulni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most a Mi Hazánk frakcióvezetőjének, Toroczkai László képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretnék rögtön valamit az elején leszögezni, ami a Mi Hazánk Mozgalom krédója is tulajdonképpen, és ez pedig nagyon egyszerű üzenet: Magyarország a magyaroké. Itt, a világ legjobb parlamentjében, a magyar Országházban, amelyet a Szent Korona őriz, én azt gondolom, hogy nem elég ezt csak néha elmondani. Azt gondolom, hogy az előttünk álló parlamenti ciklusban rengeteg teendőnk lesz ezzel kapcsolatban, rengeteg bepótolnivaló, illetve rengeteg eltakarítanivaló is lesz még előttünk, ha azt szeretnénk, hogy Magyarországon, sőt a Kárpát-medencében, sőt a nagyvilágon minden magyar úgy érezze, hogy Magyarország a magyaroké.

Kezdjük mindjárt rögtön az alkotmány kérdéssel! Nem véletlen, hogy jelenleg Magyarország Alaptörvényének a társadalmi elfogadottsága igencsak hiányos. Azt nagyon sokan tudjuk, és érzi a társadalom, sőt itt az Országgyűlésben is sokan elmondták már, és sok párt elmondta már azt, hogy Magyarországon a történeti alkotmányunk jogfolytonossága nagyon régen megszakadt, valamikor a második világháború vége felé vagy utána, de abban biztos, hogy mindannyian egyet tudunk érteni, hogy az 1949-es sztálinista alkotmány már egészen biztosan nem a történeti magyar alkotmány folytatása volt.

2010-ben, amikor nagyon sokan abban reménykedtünk, hogy a kormányváltás után lesz egyfajta rendszerváltozás, akkor gondoltunk erre is, hogy rendezni kell a történeti alkotmány kérdését. A 2012. január 1-jén életbe lépett Alaptörvény azonban nem egy ilyen alkotmány lett, hiszen itt az Országgyűlésben szinte kizárólag a Fidesz, illetve a KDNP szavazataival fogadták el, és ha jól emlékszem, márpedig jól emlékszem, akkor elmaradt az a fajta széles társadalmi egyeztetés, amely véleményünk szerint szükséges lett

volna ahhoz, hogy ne érezze Magyarország népe, a magyarság úgy, hogy ez egy párt-Alaptörvény, nem pedig egy alkotmány, és nem a történeti alkotmánynak a folytatása.

Természetesen az sem megoldás, amit itt az elmúlt hónapokban hallottunk, hiszen a balliberális közös, egyesült listán bejutott ellenzék jó néhányszor elmondta az elmúlt hónapok során, hogy ő hogyan képzeleli ennek a kérdésnek a rendbetételét. Nyilvánvalóan abszurd és elfogadhatatlan, hogy 50 százalékkal valaki meg akarja változtatni az Alaptörvényt, és alkotmányozni akar. A Jóisten mentsen meg minket ettől a fajta elképzeléstől is!

Tudom, hogy idealista megoldásnak tűnik, és lehet, hogy én magam is most idealistának fogok tűnni, de mi azért fogunk dolgozni itt a parlamentben az előttünk álló parlamenti ciklus idején, hogy valamiféle egyeztetés kezdődjön el a pártok között a tekintetben, hogy próbáljunk egyszer eljutni egy alkotmányozó nemzetgyűlés irányába, amely bevonja a civil társadalmat, és tényleg, Magyarországon mindenki úgy érezheti majd, hogy van Magyarországnak egy olyan alkotmánya, amely mindenkié, minden magyaré.

De itt van például a „Magyarország a magyaroké” szlogenrel kapcsolatban egy szintén óriási probléma, egy szuverenitási kérdés. Idén április 12-én hozta a WHO, tehát az Egészségügyi Világszervezet nyilvánosságra azt a módosító indítványt, amely az Amerikai Egyesült Államok kormányától, tehát Joe Biden adminisztrációjától érkezett egészen pontosan, amely egy olyan módosítás, amelyet most az Egészségügyi Világszervezet május 22-28. között sorra kerülő közgyűlésén, úgynevezett világközgyűlésén akarnak elfogadni, amely kifejezetten szuverenitási kérdés, hiszen a WHO főigazgatójának, Tedrosz Adhanom Gebrejeszusznak a kezébe adná a döntés jogát például újabb világjárványok esetén, és bármikor egészségügyi vészhelyzetet rendelhet ő el Etiópiából vagy New Yorkból akár Magyarországon.

(13.50)

Ez életveszélyes, főleg, ha tudjuk, hogy ma már a tudomány ott tart, hogy bármikor egy ilyen mesterséges járványt is el lehet indítani.

És itt van még egy ügy - ezzel kapcsolatban pedig kérjük, hogy a WHO-nál tiltakozzon a magyar kormány -, amely megrázta a magyar közvéleményt: március 16-án a Fővárosi Törvényszék hozott egy ítéletet Budaházy György és társai ügyében, összesen 117 év fegyházzal sújtották a magyar hazafiakat. Ez olyannyira széles körű felháborodást váltott ki, hogy nemcsak mi háborodtunk fel, hanem például Csókay András idegsebész vagy éppen Wittner Mária kéri a kegyelmet a hazafiak számára.

Szeretnék mindenkit arra emlékeztetni, hogy a bíró elfogult volt, nem volt pártatlan, személyeskedő megjegyzéseket tett *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, illetve az ügyesség további súlyosbítást kért. Kérjük, hogy támogassák az egyéni kegyelmeket a kormány részéről is. Köszönjük szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Ismét Orbán Balázs államtitkár úré a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ön a felszólalásában leginkább Magyarország Alaptörvényének társadalmi elfogadottságával foglalkozott, és azt a megállapítást tette, hogy ez alacsony. Azt kell jelezniem, hogy nem értek egyet ezzel az állásponttal, szerintem nem igaz, amit ön állított, és engedje meg, hogy pár olyan konkrét alaptörvényi rendelkezést figyelmébe ajánljak, aminek a társadalmi támogatottsága rendkívül magas.

Például az Alaptörvénynek köszönhető az, hogy a déli határokat ostromló migránsokat kívül tudjuk tartani, és a kerítést fel tudjuk építeni; és Brüsszellel szemben védekezni tudunk azon támadások kapcsán, amelyek arról szólnak, hogy bontsuk le a jogi és a technikai határzarat.

Mondok még egyet: a Magyarország Alaptörvényében található rendelkezéseknek köszönhető az, hogy Magyarországon - szemben más nyugat-európai országokkal -, noha a kormány rendelkezik azzal a pénzügyi mozgástérrel, amely a válságkezelés miatt szükséges, de a költségvetési egyensúlynak ebben a helyzetben is fenn kell maradnia. Tehát a pénzügyi egyensúly fenntartása érdekében is kulcsfontosságú az Alaptörvény.

Emellett, ha figyelmesen forgatja Magyarország Alaptörvényének rendelkezéseit, akkor azt fogja látni, hogy ott vannak benne azok a rendelkezések mind egy szálig, amelyek a családok és a gyermekek megvédésével kapcsolatosak; egyrészt anyagi értelemben is ott az alkotmányos kötelezettség, hogy támogatni kell a családokat, másrészt a genderideológiával és az LMBTQ-propagandával szembeni fellépés tekintetében is az Alaptörvény az, ami a jogi kereteket mindannyiunk számára biztosítja.

Az Alaptörvénynek köszönhető az is, hogy veszélyhelyzetben cselekedni tudunk, legyen az akár egészségügyi válsághelyzet vagy akár háborús helyzet. Ha az Alaptörvénynek ezek a rendelkezései nem lennének, akkor Magyarország Kormánya, mindegy, hogy mekkora társadalmi támogatottság áll mögötte, nem tudna fellépni. Illetve, hogy csak két példát említsek még, és befejezem a felsorolást: az Alaptörvény egyértelmű rendelkezéséből vezethető le például a nemzeti fizetőeszköznek, a forintnak a védelme és úgy általában a nemzeti szuverenitással összefüggő rendelkezések is. *(Z. Kárpát Dániel: A 400 forintos euróval!)*

Most nekem az a problémám, ha önök azt a politikát fogják folytatni, hogy az Alaptörvényt támadják, akkor az a helyzet, hogy önök ezekre az intézkedésekre mondanak nemet, ezeket az intézkedéseket támadják. Tehát én ezt az utat nem javaslom önöknek, ugyanis pont az elmúlt időszak válsághelyzetei azok, amelyek bebizonyították, hogy az alkotmányos rendszer jól működik, és képes hazánk szuverenitását megvédeni. Ezért arra szeretném önöket kérni, hogy ezekkel a felszólalásokkal és a politikai nyilatkozatokkal ne támadják, ne gyengítsék ezt az alkotmányos rendszert, hanem éppen ellenkezőleg, erősítsék.

A Mi Hazánk mozgását látva én azt gondolom, van esély arra, hogy egy új Jobbik alakul, ugye, ön is azt nyilatkozta, hogy a Jobbikot frakcióvezető úr saját halottjának tekinti. Én arra hívnám fel a figyelmet ezzel a felszólalással összefüggésben is, hogy a Jobbik útja elrettentésül szolgál, ezért figyelmükbe ajánlanám, hogy érdemes lenne azt elkerülni. Egyrészt, ugye, szélsőséges, elfogadhatatlan, antiszemita pozíció, másrészt először retorikailag a nemzeti szempontoknak a felkarolása, majd a balliberális oldalnak való belső behódolás, és tulajdonképpen, ahol itt véget ért a Jobbik, az a DK egyik radikális tagozataként a parlamenti frakció. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*

Ez az az út, amelyet a Jobbik bejárt, mi annak szorítunk, hogy a Mi Hazánk-frakció ne az új Jobbik-ként végezze. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Most az MSZP részéről Gurmai Zita frakcióvezető-helyettes asszonynak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! A NATO-hoz és az Unióhoz történt csatlakozásunk óta nem volt annyira fontos a jövőnkéről, Európáról gondolkodnunk, mint most, amikor Oroszország megtámadta Ukrajnát. Mi, magyarok jól tudjuk, hogy mit jelent ez, megtapasztaltuk 1848-ban, '56-ban, és megtapasztaltuk a rendszerváltás előtti korszakban. Megtámadva, megszállva, háborúban nem jó élni, az élet akkor teljes, ha az ember békében, nyugalomban gyarapodhat. Az európai integráció alapvető célja az európai béke megőrzése - látjuk, hogy ezek nem üres szavak, a háború reális lehetőség, az a dolgunk, hogy tegyünk ellene.

Lassan meghalnak a polgártársaink, akik személyesen emlékeztek a második világháború borzalmaira, és felnőnek azok, akik azt hiszik, hogy ma már nem olyan nagy ügy - pedig nagy ügy. Bucsa, Mariupol, több millió menekülő üzeni nekünk, hogy de igen, a háború rettenetesen nagy ügy, külön-külön végtelesen kiszolgáltatottak vagyunk neki. Ukrajna is az volt, mi is azok lennénk, ha az 1990-2004 közötti politikugeneráció nem tett volna meg mindent az euroatlanti integrációért. Ezen a napon úgy illik, hogy határozottan köszönetet mondunk azért, hogy hozzájárultak hazánk biztonságának növeléséhez.

Tisztelt Ház! Éreznünk kell a felelősséget, a helyzet súlyát, hogy éppen az Európa-napot ünnepeljük. Igen, ünnepeljük meg! Ünnepeljük meg, hogy a második világháborút átélő generáció elég bölcs volt ahhoz, hogy kezet nyújtson a másiknak; hogy megértésék, hogy ha a háború a földi pokol maga, akkor az egykori ellenségnek kezet nyújtani nem olyan nagy ár annak elkerülésére. Tudják mit is jelent ez? Néha fizetni kell, de jobban járunk, mint ha tankokkal menénk érdeket érvényesíteni, vagy ha az igazán nagyok tankkal jönnek az érdekeiket érvényesíteni.

A békét megörököltük, de el is játszhatjuk. Pedig a mi dolgunk ennek a nagy generációnak a nyomdokaiba lépni: megőrizni az európai egységet, a béke iránti oltatlan szomjat, és gondoskodni arról, hogy

békésebb, biztonságosabb, virágzóbb Európát hagyjunk gyermekeinkre. És az is a dolgunk, hogy megtanítsuk a gyermekeinknek, ha nem vállalják a békéért való küzdés napi feladatát, akkor előbb-utóbb tankokkal találhatják szembe magukat.

Kedves Képviselőtársaim! Ma kapják, kapták meg az európai intézmények vezetői az Európa jövőjéről szóló konferencia konklúzióit. Ezekben van és lesz olyan, amivel egyetértünk; lesz olyan, amivel nem; és lesz olyan is, amivel nagyon nem.

Nemzeti érdekeinket szem előtt tartva vegyünk részt aktívan a most következő vitákban, kormányoldaliként, ellenzékiként, a magyar emberek képviselőiként hallassuk a hangunk, érveljünk, tárgyaljunk keményen, határozottan és okosan. Tegyük meg mindent annak érdekében, hogy a kicsik, az elnyomottak, a kiszolgáltatottak hangja minél messzebb hallatszon. Jussanak eszünkbe a nők, a gyermekek, a kirekesztettek, a hátrányos helyzetben lévő kisebbségek, kiemelten a kisebbségi, nemzeti közösségek. Érveljünk mellettük, érveljünk azért, hogy Európa továbbra is mindenki számára olyan hely lehessen, ahol békében lehet élni, gyarapodni, gyermekeket nevelni. Magyarország nem áldozat a jelenlegi békés Európában, ne is legyen úgy! Véget kell vetni Európa támadásának, mert háború és béke a tét.

2009-ben egy nagy reményekkel fellépő magyar párt „Igen, Magyarország többre képes!” címmel írt európai programot - jót. Ez volt benne: „Meghatározó irányvonala a magyar kormányzati politikának, hogy minden kellemetlenségért a külső tényezőket, azon belül is előszeretettel az Európai Uniót kell hibáztatni.” A felelősség folyamatos hátrítása, a hazugságok megtették a hatásukat, mintha megállt volna az idő.

(14.00)

Nem tudom, mi történt azóta ezzel a nagy reményeket hordozó párttal, de ezek a szavak ma is igazak, ezeket a sorokat akár a mai ellenzék is írhatta volna, és ez szomorú, mert kormányon és ellenzékben is be kell látnunk, hogy ez a hozzáállás nehezíti a magyarok boldogulását, gyarapodását, és bizony veszélyezteti a magyarok biztonságát.

Mert jól látta a Fidesz 2009-es európai parlamenti választási programja, hogy az európai egység, a mi odatartozásunk az európai és a magyar béke záloga. Még egy idézet: „Ha Európa engedi, hogy a szomszédságában szuverén államok essenek leplezetlen birodalmi önkény áldozatává, akkor azzal saját biztonságát is veszélyezteti; az Európai Unió csak egységesen tud hatékonyan fellépni a terjeszkedési ambícióit újra nyíltan hirdető Oroszországgal szemben.”

Mindenkinek meg kell értenie az idők szavát, kedves képviselőtársaim, egyeseknek a választók üzenetét is. Mindenkinek be kell látnia, hogy miben tévedett, miben volt igaza. Kezdem az MSZP nevében: a 2009-es fideszes EP-programnak ezekben a kritikákban igaza volt. Meggyőződésem, hogy nemzeti közmegegyezésre kellene jutnunk *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, se kormányon, se ellenzékben ne hibáztassuk többé Európát igazságtalanul, keményen

érvényesítsük az érdekeinket, és tegyük meg mindent a magyar emberek biztonságos, békés boldogulásáért Európán belül. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót válaszára.

RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azt hiszem, önmaguknak is elmondhatná párszor az egyik utolsó előtti mondatát, hogy az emberek szavát meg kell hallani. Tisztelt Képviselő Asszony! A Fidesz-KDNP nagyarányú győzelme a választásokon többek között annak is köszönhető, hogy mi már a választások előtt meghallottuk az emberek szavát, akik békét akartak és biztonságot Magyarországon. Önök pedig még a választások után sem hallották meg az emberek szavát, mert ugyanazt a lemezt folytatták április 3-a után, amikor továbbra is fegyverszállításokat követeltek, továbbra is ugyanazokat a mondatokat mondták és mondják, mint amelyeket a választás előtt mondtak, és amely mondatok közelebb vinnék Magyarországot a háborúhoz.

Tudja, én sem gondoltam volna, hogy az én életemben itt Európában, a szomszédunkban háború fog kitörni. Nem gondoltuk volna, hogy tényleg a szomszédunkban emberek százai vagy akár ezrei halnak meg nap mint nap. Azt hiszem, mindent meg kell tenni mindenkinek, aki bármelyik parlamentben képviselő, hogy a háború pusztítása egyik országra se térjen vissza a jövőben, ahol pedig most van, ott a lehető leggyorsabban megszűnjön. Ha valamiért ideküldtek minket a magyar emberek ebbe az Országgyűlésbe, akkor legfőképpen azért küldtek minket ide, hogy Magyarország soha, semmilyen háborúba ne keveredjen bele. Ebben a parlamentben nagyon sokféle vitát folytattak az elmúlt évszázadban, de annál fontosabb viták nem voltak és annál lényegesebb érvek nem voltak ezen Ház falai között, mint amikor valaki a béke mellett érvelt, és a háborúból való kimaradás mellett érvelt.

Sajnos, a XX. században birodalmak minket kettő háborúba is belesodortak, ezért nekünk, magyaroknak különösen tudnunk kell, hogy soha, semmilyen nyomásnak, birodalmi, központi, szövetségi vagy más nagyhatalmi nyomásnak nem szabad egy centiméternyit, egy milliméternyit sem engednünk akkor, ha az Magyarországot bármilyen háborúhoz közelebb viszi.

A Fidesz-KDNP-kormány mindig is a béke oldalán állt. Amikor déli szomszédunknál zajlott a háború, akkor is voltak kísérletek arra, hogy Magyarországot adott esetben akár belekeverjék abba a háborúba, de nem engedték azt, hogy Magyarországot közelebb vigyék ehhez. Akkor is, amikor az első ukrainai háború volt a Krím félszigetnél, Magyarország mindent megtett annak érdekében, az akkori Fidesz-KDNP-kormány, hogy távol tartsa magát ettől a háborútól, és most sem teszünk mást. Nem engedjük azt, hogy Magyarországon keresztül vigyenek fegyvereket Ukrajnába, nem fogunk ahhoz soha hozzájárulni, hogy magyar katonák kerüljenek oda, vagy magyar fegyverek szállításával sem fogunk soha egyetérteni.

Mit küldtünk Ukrajnába? Az elmúlt hét előtt pontosan 210 millió forint értékű orvosi segítséget, gyógyszereket, kötszereket, hogy az embereket segítsék, gyógyítsák, hogy ne üsse fel a betegség a fejét akkor, amikor nehéz a kórházakba ellátmányt vinni. Na, ez olyan dolog, amit fontos vinni Ukrajnába, az ilyesfajta humanitárius segítséget. Sok-sok milliárd forint, amit odavittünk, és körülbelül 40 milliárd forint, amit idehaza elköltöttünk arra, hogy azt a temérdek embert, aki sajnos kénytelen volt elhagyni a hazáját, segítsük.

Ha megnézzük ezeket a számokat: körülbelül 600 ezer ember, aki a magyar határon felbukkant; több tízezer, aki menedékes kérelmet nyújtott be; több mint százezer ember, aki ideiglenes tartózkodási engedélyt kapott; óvodákban, iskolákban, egyetemeken fogadtuk ezeket az embereket, és mindent megtettünk az ő ellátásukért, mert valóban egy háború elől menekülnek.

De, tisztelt képviselő asszony, soha semmivel nem lehet megindokolni, sem Brüsszellel, sem semmilyen más fővárossal vagy bármilyen tárgyalással azt, hogy valaki Magyarországot egy háborúhoz közelebb vigye, márpedig önök ezt tették a saját nyilatkozataikkal, és ezt tették volna kormányon is. Hála istennek, a magyar embereknek a józan esze a helyén volt, és látható a választás végeredménye, hogy milyen szerepet osztottak önöknek. Mi sosem fogunk egyetérteni Gyurcsány Ferencel, a baloldal vezetőjével, aki azt mondta vagy azt írta a Facebookon, hogy „Pocsék ember leszel vagy meghalsz Ukrajnáért. Melyiket választanátok?” Vagy akár az önök főpolgármestere is azt mondta, hogy el kell dönteni, kivel vagyunk.

Nekünk azt kell eldönteni, hogy a magyar emberekkel vagyunk, meg kell hallani a választók szavát. Az önök nevében még benne van az, hogy „magyar”, Magyar Szocialista Párt. A magyar emberek szavát az elmúlt 90 évben az önök pártjának és a jogelődjeinek sosem sikerült meghallani, mindig valamilyen külföldi birodalmi központ szavát hallották meg, ezért a legtöbb esetben vagy elég sok esetben 1990 előtt mindig csak valamilyen erőszakra, nyomásra, katonai nyomásra tudott az önök akkori jogelődje hatalomba kerülni.

Szóval, azt kellene elfelejteni, hogy az ön mellett ülő Tordai Bence, amikor a választások után két hét sem telt el, azt mondta mégis, hogy itt az ideje, hogy Magyarország megkezdje a direkt fegyverszállításokat, és végrehajtsa a szankciókat, és most is bólogatnak erre, tisztelt képviselő asszony. Az emberek szavát hallják már meg végre! Hát, több mint 3 millió ember, 3 millió 60 ezer ember azt mondta, hogy semmiképpen nem akar háborút - ez is volt a választások egyik legfőbb üzenete -, önöknél viszont semmi sem változott.

És ha már Brüsszelt és az Európai Uniót szóba hozta, tisztelt képviselő asszony, óriási meglepetés, de nagy öröm lenne számunkra (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), ha önök Brüsszelbe azért járnának, hogy a magyar embereket képviseljék, és nem azért, hogy Magyarországot feljelentsék. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormány pártok soraiban.*)

ELNÖK: Most a Momentum frakcióvezetője, Fekete-Győr András következik. Megadom a szót.

FEKETE-GYŐR ANDRÁS (Momentum): Tisztelt Országgyűlés! Első alkalommal mondom ki ezeket a szavakat, és szeretném, hogy igazzá váljanak. Sokakkal együtt szeretném, hogy ismét tisztelni lehessen az itt folyó munkát (*Rétvári Bence: Be kell járni!*); hogy valóban országgyűlésként működjünk mi, mind a 199-en; itt, ahol Kéthly Anna vagy Nagy Imre beszélt a nemzethez (*Rétvári Bence: Antall József!*), vagy ahol egyedül fogadta a megszálló szovjet hadsereget Bibó István. Sem őket, sem a választókat nem tisztelik azok, akik az Országgyűlés szerepét kiüresítik (*Rétvári Bence: Vagy kivonulgatnak!*), azok, akik régen még vallották - idézet következik -, hogy „a parlamentáris demokrácián kívül minden más rendszer szükségszerűen vezet az egyén szabadságának elvesztéséhez”.

Mi viszont hiszünk a parlamenti demokráciában, ezért is esküdtünk fel Magyarország szolgálatára. (*Rétvári Bence: Éppenhogy!*) Ez egy megtépzott tekintélyű parlament, de parlament, ahol a mindennapi életünket alapjaiban meghatározó törvények születnek, itt vitathatnánk meg a nemzet jelenét és jövőjét. Ezzel szemben az egyik oldal mindent megszavaz, a másik oldal pedig mindent leszavaz. Fekete, fehér, igen, nem - ebben nincs mit tisztelni, ez így nem Országgyűlés.

Az egyik oldal szerint az elmúlt 12 évben minden kudarc volt, míg a másik oldal szerint minden siker - egyik sem igaz. A rendszerszintű bűnök és visszaélések túlnyomó többsége mellett nem fogom eltagadni az elmúlt időszak eredményeit sem: fontos befektetések és beruházások, új munkahelyek, nőtt a gazdaság; igaz, az uniós pénzek miatt nőtt, és az is igaz, hogy a környező országokban még jobban nőtt, igen, ott, ahol vezető politikusokat is elvisznek a rendőrök korrupció miatt.

A Momentum kezdeményezni és támogatni fog minden olyan javaslatot, amely Magyarország jövőjét szolgálja, az EU-s források lopásmentes felhasználását kórházakra, iskolákra és munkahelyekre, a tanárok fizetésemelését, a nyelvoktatás segítését, az egyéni és kisvállalkozások közterheinek csökkentését vagy az egyszülős családok támogatását, de eközben mindig el fogjuk mondani, hogy milyen hibák, mulasztások és bűnök történtek az egészségügy, az oktatás vagy a nemzetbiztonság területén.

Ellenzék vagyunk. Ellenezni fogjuk azokat a javaslatokat, amelyek a kevesek érdekeit szolgálják a sokakkal szemben; ellenezzük a visszaélésszerű hatalomgyakorlást, a szegényebbek adóinak emelését a gazdagok szolgálatában; nem szavazzuk meg teljes iparágak államosításnak vagy éppen privatizációnak álcázott ellopását sem. Mindez nem a mi találmányunk, hanem nemzeti liberális elődünk, példaképünk, Kossuth Lajos elképzelése a jó államról.

Az Orbán-rendszer nem pusztán a mi politikai elveinket és ízlésünket sérti, de ellentézise mindannak, amit 1848 hősei és 1867 bölcsei Magyarországgént megálmodtak és felépítettek.

(14.10)

Történelmi tragédia, hogy a magyar nemzet és Magyarország határai nem esnek egybe. Ezért történetelt meg, hogy a múlt héten orosz bomba hullott magyarokra Kárpátalján. Szintén tragédia, hogy 32 évvel a rendszerváltozást követően a magyar államvezetés önkéntes túsza Oroszország diktátorának. (*Rétvári Bence: Romentum!*) Mi egy olyan Magyarországgért dolgozunk, ahol a keleti elnyomás helyett szabad a sajtó, a munka, a mindennapok levegője, az élet, ahol nem kell a hatalmasok kegyeiért esedezni, hogy feljebb léphessünk, elég keményen dolgozni; ahol a gazdagság nem születési előjog, a közélet nem kriminalizált, és senki sem annyit ér, amennyije van.

Ha nem hinnék abban, hogy Magyarország lehet ilyen hely, nem lennék itt. Ha nem gondolnám azt, hogy az Országgyűlés visszaszerezheti a neki járó tiszteletet, nem vettem volna át a mandátumom. (*Rétvári Bence: Lélegezz!*) Mi azoknak leszünk a hangja, akiknek másképp nem jutna el a hatalomhoz a hangjuk. Tiszteljük meg őket! Így lesz ez itt újra „tisztelt Országgyűlés”. Köszönöm szépen a szót. (*Rétvári Bence: Bár igaz lenne! - Taps a Momentum padsoraiból.*)

ELNÖK: Államtitkár úr, parancsoljon, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Önök jó pár éve vesznek részt a magyar közéletben, de a választók felhatalmazása alapján most először nyílik lehetőségük arra, hogy a parlamenti munkában is részt vegyenek. Ehhez jó munkát és sok sikert kívánunk, egyébként pedig gratulálunk minden először megválasztott képviselőnek!

Ha jól értem, szeretné erősíteni a magyar Országgyűlés szerepét, ebben egyébként egyet is értünk. De nem tudok attól eltekinteni, hogy pár héttel ezelőtt még önök gondolkodtak azon, hogy bojkottálják az üléseket, meg mindenféle feltételeket is megfogalmaztak azért, hogy egyébként bejöjjenek dolgozni ide, az Országgyűlésbe. Szóval, arra kérem önt, hogy ha ismer még ilyet, akkor győzze meg képviselőtársait, hogy ne bojkottálják az üléseket. Ha ismer olyan baloldali képviselőt, aki nem tette le esetleg a parlamenti esküjét - én ismerek ilyet -, akkor, kérem, győzze meg arról, hogy tegye le. (*Arató Gergely: Szeretné, csak nem tudja! Nem hagyjátok, hogy letegye.*) Ha pedig találkozik olyanokkal majd ott, a baloldalon, akik provokálják az üléseket, mondjuk azzal, hogy megpróbálja megakadályozni a szavazásokat, akkor, arra kérem, a jövőben akadályozza meg.

Mivel eddig nem volt lehetőségünk, hogy itt, a Házban közvetlenül is reagáljunk a felvetéseikre, ezért engedje meg, hogy pár kérést, azt is mondhatnám, hogy pár javaslatot fogalmazzunk meg. Ha megfogadják, megfogadják, ha nem, akkor nem. Először is arra kérem, hogy ha egy szomszédos országban magyar párt is elindul egy választáson, akkor ne kampányoljanak ellene, így Erdélyben magyar pártokat támogatassanak, ne román pártokat. Aztán, ha a magyaroknak van egy közös álma, mondjuk, az olimpia vagy

bármilyen más, akkor ne abból reméljenek politikai hasznot, hogy ezt összezúzzák, akkor sem, ha külföldről ezt remélik önöktől. Aztán, ha háborús konfliktus robban ki a szomszédságunkban, akkor ne tegyenek elhamarkodott kijelentéseket, ne akarjanak fegyvereket és katonákat küldeni, főleg ne olyan területeken keresztül, ahol magyarok is élnek. Azért említem ezt külön, mert voltak ilyen javaslataik, a baloldal fegyvereket küldött volna Ukrajnába, a választási eredmények azonban egyértelműen azt bizonyítják, hogy a magyarok ezt nem akarják.

Még egy fontos dolog: ha nem értenek egyet a kormánnyal, és emiatt, mondjuk, tüntetnének, ami egyébként alapvető joguk, tehát ha nem értenek egyet, ne dobjanak füstgránátot a rendőrökre. Ha mégis megteszik, akkor vállalják ennek a felelősségét, és ne próbálják meg az egészséget letagadni.

Végül az önállóság kérdése. Most jó pár célkitűzést megfogalmazott. Jó pár éve annak, hogy önt megkérdezték arról, a Momentum-e az új SZDSZ. A kérdés egyébként jogos. Azt hiszem, egy Mandiner-interjú volt. Ön akkor azt válaszolta, hogy az életét teszi rá, hogy nem lépnek koalícióra az MSZP-vel. Aztán mi történt? Közösen indultak az MSZP-vel Gyurcsány Ferenc választási listáján. Az ilyen összeállást nevezte korábban a Momentum moslékkoalíciónak. Kevesen tudják, de ez a kifejezés nem tőlünk származik, hanem egy momentumos politikustól. (*Vigh László: Jézus, Mária! - Derültség.*) Arra kérném önöket, hogy ebben a koalícióban, ha lehetőségük van rá, ne képviseljék a 2010 előtti kudarcpolitikát, de azt hiszem, hogy egyfajta DK-s ifjúsági tagozatként erre nem igazán lesz politikai önállóságuk. (*Arató Gergely: Na, na, vigyázzunk!*)

Ez lenne, tisztelt képviselő úr, az öt kérés. Nem tudom, megfogadják-e. Lehet, hogy már azzal is sokan megelégednének, ha legközelebb nem mosnák le az elektromos rollert a zuhany alatt. (*Derültség a kormánypárti padsorokban.*) Bárhogy is legyen, köszönöm, hogy meghallgatott, jó munkát kívánok önöknek! (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Most a Jobbik frakcióvezető-helyettese, Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Megadom a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A választási időszak talán most már elhagyottnak tekinthető a tekintetben, hogy a véleménybuborékok csatája lezajlott, nagyon sokszor a valóságtól teljesen idegen érvek, hazugságok, támadások hangzottak el, láttak napvilágot, de az egészen biztos, hogy a megélhetési kérdésekről és valódi emberek valódi problémáiról ennek a Háznak végre el kellene kezdenie beszélnie. Beszélhetnék én is nagyon sok ilyenről, például arról, hogy a kenyér ára miért több mint a másfélszerese a tavalyi évben mért, egy bizonyos ponthoz képest, hogy az amúgy is brutálisan magas, 150-160 ezres fővárosi albérléttárolak hogy tudtak egy év alatt megint csak 15 százalékkal növekedni anélkül, hogy az érintettek számára ez a magát családbaráttnak nevező és most is röhögcsélő kormány, annak tagjai bármiféle segítséget nyújtottak volna.

A helyzet az, hogy ha lemegyünk tényleg valódi emberek valódi problémáihoz, egy átlagos szekrény-sor ára a két évvel ezelőttihez képest 150 ezer forinttal magasabb. Önök nagyon sokszor elmondják, hogy önök szerint félmillió átlagfizetéseket visznek haza az emberek Magyarországon, elmondják, hogy a magyar emberek átlagosan jobban élnek; látom, Nacsa Lőrinc most is bólogat. A helyzet az, hogy nem mondja el Nacsa képviselőtársam, de Hollik István sem, hogy 1,7 millió embert önök kihagynak a statisztikából, és azt követően kezdenek félmillió átlagbérről beszélni. Kihagyják az öt főnél kevesebbet foglalkoztató cégek-nél tevékenykedő, brutálisan sokat és jól dolgozó magyar embereket, akik a hátukon cipelik ezt az országot, akik egyébként a munkahelyek kétharmadát biztosítják, nem a multi cégek adják a legtöbb munkahelyet Magyarországon.

Azt látjuk ugyanakkor, hogy ezeket a jellemzően keveset kereső honfitársainkat kihagyják a statisztikából, kijön valami „statisztikai Frankenstein” vagy szörnyeteg, aminek sok köze nincs a valósághoz, önök kiállnak a híradóba és a köztévébe, elmondják, ezzel nyugtatgatják magukat, ez végigsöpör a véleménybuborékon, mégis azt látjuk, hogy a rekordméretű infláció, az alapvető élelmiszerek árának brutális elszabadulása mellett a családi pótlék összege ugyanannyi - ezt mi családi kártyán emelnénk a duplájára -, a nyugdíjminimum összege ugyanannyi, a nyugdíjemeléseket, az éves nyugdíjemelést lényegében az első hónapokban felzabálja az infláció, a magyar dolgozókat pedig egész egyszerűen kifelejtik a statisztikából.

Azt látjuk, hogy alapvető szükség lenne egy kibontakozó válságidőszak hajnalán arra, hogy a családokat, munkavállalókat, jelesül a gyermeket nevelőket támogassuk, és szerintem a fideszes röhögcsélés addig tarthat, amíg szóba nem kerül az adórendszer, ezen belül az áfarendszer. Képviselőtársaim, sokat beszéltünk erről. Magyarázzák meg nekem - túl vagyunk egy választáson, most már lehet szakmai kérdésre szakmai választ adni -: egész Európában miért adóztatják itt a legbrutálisabban a gyermeknevelést, gyermekgondozást? Egész Európában miért itt a legmagasabb a büntetőadó egy bébiételen, egy babakocsin vagy a gyerekruhán? Hogyan képzelik önök azt, hogy a néhány tízezer forintos családi adókedvezményre fogják majd azt, hogy kedveznek a családoknak, miközben a másik zsebükből ezen összeg többszörösét engedik ki a 27 százalékos világrekorder, de biztos, hogy uniós rekorder áfával, a gyermeknevelési cikkek áfájával, a tudatosan gyengén tartott forinttal, ami különadóként ezermilliárdos nagyságrendet ver le a magyar munkavállalókon, családokon évente?

Éppen ezért javasoljuk azt önöknek, hogy előzzük meg ezt a válságidőszakot azzal, hogy segítsünk a családokon. Ez az önök szlogenje. Mi most az önök pályáján szeretnénk egy olyan javaslatot benyújtani és letenni, ami egyébként több mint tízéves jobbikos javaslat, de ha van szociális vagy keresztényszociális érzékenység önökben, akkor megfontolják a javaslatunkat.

A szülőtamogatási életjáradék vagy járadék koncepciójának lényege, hogy a magyar munkavállaló, ha befizeti a személyi jövedelemadóját, már amúgy sincs

a kezében, már befizette, akkor ne a magyar állam, ne a magyar kormány költse el ezt kizárólagosan, hanem a befizetett adó nem több mint 10 százalékaról szabadon rendelkezessen a munkavállaló. Mondhassa azt: ha már befizettem ezt az adót, abból a szüleimet, a családomat szeretném gazdagítani. Gyönyörű szimbóluma lenne ez a generációkon átívelő szolidaritásnak, még egyszer hangsúlyozom, egy kibontakozó válsághelyzetben.

(14.20)

És látható az is, hogy ez a válsághelyzet itt van rajtunk, a demográfiai viszonyok is borzalmasak, az elveszületések száma egészen katasztrofális. Sokan még mindig a kivándorlás gondolatával kacérkodnak. Hasonló szimbolikus gesztusok tömegére van szükség annak érdekében, hogy a magyar fiataloknak kedvük és hajlandóságuk legyen a szülőföldjükön boldogulni, de képességük is. Ehhez a képességhez tudjuk őket hozzásegíteni, amennyiben a javaslatunkra érdemi válasz születik.

Ismerem az önök politikai működését. Tudom, hogy milyen vagdalkozásra és milyen válaszokra számíthatunk, de ha van önökben bármifajta keresztényszociális véna és érzékenység, akkor komolyan veszik ezt a javaslatot (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és érdemi reakciót fogantatnak vele kapcsolatban. Köszönöm a türelmét, elnök úr. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Ismét Dömötör Csaba államtitkár úré a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Egyet értek azzal, hogy a gazdasági kérdésekről beszélni kell, annál is inkább, mert a háborúnak nagyon súlyos gazdasági következményei vannak az egész európai gazdaságra nézve. Éppen ezért olyan döntéseket kell hozni, amelyek erősödő védelmet jelentenek a magyar családoknak. Ezt szolgálja a kamatstop, erről ön nem beszélt, az élelmiszerárstop, a benzinárstop, az évek óta fenntartott rezsicsökkentés. Szeretném önnel megerősíteni, hogy a kormány ezeket minden erejével fenntartja.

Azt azért hozzászem - ha már megélhetési kérdésekről van szó -, hogy ha a Jobbikon múlt volna, akkor nem lett volna többek között családi adó-visszatérítés, adócsökkentés és 13. havi nyugdíj sem. Amikor szavazni kellett a költségvetésről, ezeket nem támogatták, majd utána szokás szerint idejönnek a Házba, és követelnek megélhetést javító intézkedéseket. Támadták egyébként az árstopokat is.

Az is furcsa dolog, hogy miközben ön azonnali lépéseket sürget, fő külpolitikusuk az ország gazdaságát gyengítő terveket támogat. Gyöngyösi Márton egyértelműen támogatja az új uniós szankciós csomagot, benne az olajembargóval, és emellé a paksi beruházást is felfüggesztené. Önnel is tudnia kell, hogy ezek elfogadása drasztikus áremelkedéseket jelentene azonnal és hosszú távon is.

Tudomásul vesszük, tisztelt képviselő úr, hogy a külföldi elvárásokhoz igazítják a politikájukat, csak ezek után ne hivatkozzanak a magyarok megélhetésére.

Ami a béreket illeti, abban egyetérthetünk, hogy ezeket tovább kell emelni. Ezért emeltük idén is a minimálbért. Ezért nőtt több mint 70 százalékkal a reálbér a mi kormányzásunk alatt, szemben azzal a tizenegynéhány százalékkal, ami a baloldali kormányzás idején volt jellemző, azon baloldal kormányzása idején, amelyhez önök nemrég csatlakoztak. Ezért, ezen meggyőződés mentén tettük adómentessé a fiatalok bérét, ezért van folyamatban az orvosi- és ápolóibéremelés, mint ahogy sok minden más is. Sajnálom, hogy ezeket ön kihagyta.

Ha pedig a családtámogatásokat említi, akkor el tudom önnek mondani, hogy soha nem volt a családtámogatási rendszer annyira sokszínű, mint ezekben az években, és szeretnénk tovább bővíteni.

De ha már itt vagyunk, akkor hadd tegyek fel még egy kérdést: hol van Jakab Péter azon kívül, hogy ott ül ön mellett, de miért nem szólal fel?! *(Derűtség és zaj az ellenzéki pártok padsoraiban. - Jakab Péter: Nyisd ki a szemed! És a te főnököd?!)* Miért nem szólal fel? *(Jakab Péter: Móka Miki!)*

Gyurcsány Ferenc tegnap bátorságpróbán volt. Azt mondja, hogy ő átment, de ezek szerint Jakab Péter nem ment át a bátorságpróbán: megválasztották frakcióvezetőnek, megválasztották újra a Jobbik elnökének, de nem volt bátorsága ahhoz, hogy itt most felszólaljon. *(Jakab Péter: Hol van a főnököd? Hol van az ügyvezető bűnös?)* Ezen azért annyira nem lepődünk meg - hiába kiabál -, mert mégiscsak el kellene azzal számolni, hogy a legutóbbi választáson megbukott az elmúlt évtizedek legerőtelenebb politikai kezdeményezése, aminek a lényege az, hogy a baloldalba beolvasztottak egy egykor volt nemzeti mozgalmat.

Ön, Jakab Péter pár év alatt leszalámizta - bocsánat, leparizerezte - a saját pártját; ez történt. *(Derűtség a kormánypártok padsoraiban.)* Vezetése alatt a Jobbik-frakció mintegy harmadára csökkent, és mivel ezen elvtelenség egyfajta következményeként létrejött egy új szélsőséges frakció a Jobbik helyén, az is eldőlt, hogy önöknek nem lesz már visszaút oda, ahonnan elindultak.

Önket az új szélsőséges képviselők politikai értelemben saját halottaiknak tekintik. *(Z. Kárpát Dániel: Tí irtátok a panelt neki!)* Én ennél azért megengedőbb vagyok, mert kicsit azért még léteznek, egész pontosan addig fognak létezni, amíg az új politikai szövetségeik - hogy a „gazda” szót ne használjam - megengedik maguknak. *(Jakab Péter: Ezt már nem lehet követni, hallod?! - Folyamatos zaj.)* És lehet, hogy már nincs messze az a pillanat, amikor azt fogják mondani önöknek, hogy kész, ennyi volt, magukra már nincsen szükség, és hogyha ez be fog következni, akkor magukat és csakis magukat okolhatják mindezért. *(Moraj a Jobbik padsoraiban.)*

Önök az elmúlt években mindenféle élelmiszereket, mindenféle portékákat hoztak ide, az ülésrembe. Nem tudom egyébként, hogy ezután is ezt fogják-e csinálni, de azt tudom, hogy nincsen annyi deka párizsi, nincsen annyi kiló szárzészta, és nincsen

annyi bőrkabát, ami el tudná azt fedni, hogy azzal az emberrel kötöttek szövetséget, aki majdnem térdre kényszerítette ezt az országot. *(Jakab Péter: Hogy milyen drágán...)*

És van itt még valami, tisztelt képviselő úr: sajtóhírek szerint egy összejövetelem meg akartak erőszakolni egy jobbikos munkatársat. *(Zaj a Jobbik padsoraiban. - Jakab Péter: Ez sajtó, te?! - Z. Kárpát Dániel: Folyamatosan válaszolj a szülőtámogatásra!)* A hírek szerint eljárás is folyamatban lehet. Rendkívül furcsa, hogy azok, akik minden hasonló esetben akcióznak, petícióznak, tiltakoznak, most csendben vannak.

Tisztelt Baloldali Képviselő Hölgyek és Urak! Hol vannak most? Hol van Gurmai Zita? Hol van Vadai Ágnes, hogy felszólaljon? Hol van az újonnan megválasztott Kálmán Olga, hogy felemelje a szavát akkor, amikor valakit megerőszakolhattak? *(Folyamatos zaj az ellenzéki pártok padsoraiban. - Kálmán Olga jelentkezik. - Arató Gergely: Itt van Kálmán Olga! - Az elnök csenget. - Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Névsorolvasás! Orbán Viktor nincs jelen! - Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*

Szóval, jó lenne, hogyha a Jobbik elnöke tájékoztatást adna arról *(Folyamatos nagy zaj.)*, hogy mit tud arról, hogy meg akartak erőszakolni egy munkatársat. Hogyha esetleg azt mondaná, hogy annyira részeg volt, hogy nem emlékszik az egészre, akkor mindenki látni fogja, hogy milyen emberek akarták vezetni ezt az országot. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Úgy van! - Jakab Péter: Szívesen! - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most a KDNP frakcióvezetője, Simicskó István képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A biztonság nagyon fontos alapérték, különösen akkor, amikor háború dúl a szomszédságunkban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tudjuk, hogy a biztonság fogalma egy komplex, összetett fogalom, tudjuk azt is, hogy ennek megvan a politikai, társadalmi, katonai, gazdasági, pénzügyi, kiber- és humán biztonsága is, és napjainkra egyre erősödő jelenséggé vált az energiabiztonság kérdése.

Az energiabiztonság elválaszthatatlan része egy ország biztonsági rendszerének, biztonságpolitikájának. Ezért kulcsfontosságú, hogy az energetikai ellátás biztonsága megoldható-e a magyar emberek, a magyar társadalom, a magyar gazdaság részére - kiszámítható-e, tervezhető-e? És egyáltalán nem mindegy, hogy milyen áron kerül ez Magyarországra.

Az energia napjaink világának egyik alapfeltétele, ezt mindannyian tudjuk és ismerjük. És egyre inkább azzá válik, hiszen olyan társadalmakban élünk, olyan gazdaságokban, ahol egyre inkább fontos az energia mennyisége, és egyre növekszik az energiaigénye az emberiségnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi úgy látjuk, hogy ez egy klasszikus állami feladat, hiszen az államnak a

biztonság garantálása mindenféle területen kiemelkedő jelentőségű alapfeladata, és úgy tekintünk mi, kereszténydemokraták erre, hogy igen, a magyar kormány, a Fidesz-KDNP-kormány ennek szellemében jár el, amikor védi a magyar érdekeket, kiáll Magyarország gazdasági, energiabiztonsági érdekei mellett. És emellett egyébként még nyilván a háború sújtotta Ukrajna területéről ideérkező menekülteket is segíti, sőt segélyszállítmányokat és gyógyszereket, kötszereket juttat el Ukrajna területére. Tehát ez a helyes, és korrekt álláspont, emellett folyamatosan hangsúlyozzuk, hogy mi a béke pártján állunk, a békét támogatjuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az energia kérdésénél azonban néhány dolgot, néhány alapdolgot érdemes áttekintenünk, hiszen a brüsszeli bürokraták döntései, javaslatai, elképzelései eléggé zavarossá, kiszámíthatatlanná és kockázatosná teszik Magyarország és az egész Európai Unió energiaellátását.

Ezért talán néhány adatot jó leszögeznünk, és a döntéseink során is ezt figyelembe venni. A helyzet az, hogy Európa számára az energia olyan lehetőséget nyújt, amely azt mutatja, hogy a Föld fosszilis energiáinak 1,7 százaléka fölött rendelkezik. Európa rendelkezik a legkevesebb fosszilis energiával, ezért bizony függőségbe kerül azon térségektől, azon országoktól, amelyek rendelkeznek energiahordozókkal, energiatartalékokkal.

Oroszország 17 millió 100 ezer négyzetkilométer területtel bír, a Föld legnagyobb területű országa, a második legerősebb hadsereggel bír, szuperhatalom, atomhatalom, és óriási földgáz- és kőolajtartalékokkal rendelkezik. Csak szeretném hozzátenni, hogy a szakértők szerint minimum egy-, maximum kétmillió év kell, míg szénhidrogén-lelőhelyek kialakulnak; az emberiség története és a Föld története ezt mutatja. Ezzel szemben az Európai Unió 27 tagállamának területe 4 millió 230 ezer négyzetkilométer, tehát Oroszország területe négyszer, több mint négyszer akkora, mint az egész Európai Unió a 27 tagállamával együtt.

Ezért aztán különösen sajátos és érdekes döntési helyzetekre lehetünk tekintettel, hiszen Brüsszelben éppen szankciókkal és embargókkal sújtják Oroszországot, mégpedig kőolaj és földgáz vonatkozásában. Ami egészen sajátos - erről beszéltünk itt Szijjártó külügyminiszter úr napirend előtti felszólalása kapcsán is -, hogy most ki büntet kit, kinek fog ez fájni. Valóban az oroszoknak, vagy esetleg nekünk is ez fájni fog? Márpedig mi úgy látjuk, hogy rendkívüli károkat okoz a magyar gazdaságnak és egész Európának a szankcióknak ilyen típusú kiterjesztése.

(14.30)

Én azt látom, tisztelt képviselőtársaim, hogy a Marshall-segély óta elkényeztetett és elkényelmesedett Európa, amely lassan föladja keresztényi hitét, hoz olyan döntéseket egy olyan országgal szemben és olyan területeken és olyan témákban, amelyek energiabiztonság területére vonatkoznak, amelyek mindenképpen károsak mindannyiunk számára, és emellett még egy olyan országgal szemben, ahol az orosz egyházfőt, Kirill metropolitát, pátriárkát nem

engedik be, és szankciókkal sújtják az orosz egyház vezetőjét és az ortodox egyház vezetőjét. Ez megdöbbenő, tisztelt képviselőtársaim, példátlan eset, és tudjuk az orosz egyház történetét, hiszen 1917-ben a kommunisták legfontosabb célkitűzése volt az orosz egyház megszüntetése, 130 ezer papot vittek el koncentrációs táborokba, harminc papot, püspököt végeztek ki, tehát ateista öt éves tervek voltak az egyház megsemmisítésére.

Úgyhogy mi, kereszténydemokraták mindenképpen tiltakozunk *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* ezzel a kiutasítással, ezzel a szankcióval szemben, és továbbra is támogatjuk a kormánynak a magyarok melletti kiállását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Menczer Tamás államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminiszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Mielőtt a szankcióval és az olajjal kapcsolatos felvetésre reagálnék, engedje meg, hogy felhívjam a figyelmet egy, azt gondolom, ma méltatlanul elsikkadt mondatra, nevezetesen Tordai frakcióvezető úr azt jelentett be, hogy a baloldal négy kétharmados vereség után most már elkezd a magyar embereket képviselni. Szerintem ez egy szép cél, gratulálok, és sok sikert kívánok hozzá!

A probléma azonban az, hogy nem ez történik. A valóságban nem ez történik, a baloldal továbbra sem a magyar embereket, a magyar érdekeket képviseli. Ahogyan ön is említette, a szankcióról és az olajról ma már volt itt szó, folyt egy vita Szijjártó külügyminiszter úr felszólalása kapcsán, és ekkor is kiderült, hogy a baloldalt a valóság nem érdekli, és akit a valóság nem érdekel, az nem tudja és nem is akarja a magyar embereket képviselni.

Nézzük a valóságot! Gázzal kapcsolatban a magyar éves felhasználás 85 százaléka orosz gáz, az európai gázfelhasználásnak szintén a 40-50 százaléka orosz gáz. Kőolajjal kapcsolatban a helyzet az, hogy a magyar éves felhasználás 65 százaléka érkezik Oroszországból, ez napi 20 ezer tonna kőolajat jelent. Ezeket a mennyiségeket nem lehet, egészen egyszerűen lehetetlen egyik napról a másikra más forrásból pótolni. És valóban - ha tetszik Gurmai képviselő asszonynak, ha nem az „atombomba” kifejezés -, az a brüsszeli szankciós csomag, amelyet most összeraktak, az a magyar gazdaságra nézve egy atombombát jelent. Ez a valóság, és azt gondolom, hogy nekünk a magyar emberek arra adtak felhatalmazást, sőt azt szabták feladatul, hogy a valóságról beszéljünk. Ez a szankciós csomag 700 forintos benzint és 800 forintos gázolajat jelentene, és ettől Magyarországot és a magyar családokat meg kell védenünk. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Plusz, ha azt is figyelembe vesszük, hogy már döntés született az uniós vezetők között arról, hogy nem hoznak olyan döntést, amely nem veszi figyelembe az országok eltérő energiakészletét, és

mégis ilyen döntés született Brüsszelben, az a helyzetet csak súlyosbítja.

És hogy miért mondom azt, hogy a magyar baloldalt a valóság nem érdekli? Ugyanis Szijjártó miniszter úr felszólalása után talán kivétel nélkül minden frakcióvezető azt mondta, hogy a magyar kormány nem tett meg mindent és nem tett eleget az úgynevezett diverzifikáció érdekében. Hát, dehogynem! A diverzifikáció, vagyis az, hogy minél több forrásból és minél több útvonalon érkezhessen energiahordozó Magyarországra, az egy helyes törekvés, magyar érdekek, éppen ezért mindent meg is tettünk az elmúlt években ezért, és ezt folyamatosan el is mondtuk.

Gáz vonatkozásában hadd tájékoztassam a tisztelt Házat arról, hogy hét szomszédos országunk közül hattal van gázösszeköttetésünk, tehát sok irányból tudnánk gázt beszerezni, gázt vásárolni, mi a házi feladatunkat elvégeztük. Senki nem várta és kérte jobban nálunk a horvátországi krki LNG-terminál megépítését, éveket kellett erre várunk, mire végre elkészült. Van is ott egy egymilliárd köbméteres szerződésünk. A magyar éves felhasználás 9-10 milliárd köbméter, tehát Horvátországból jön egymilliárd köbméter, mi tudnánk 7 milliárd köbmétert is vásárolni onnan, csak ahhoz bővíteni kellene az LNG-kapacitást meg a horvát gázösszeköttetést, illetőleg a horvát energiaszállítási képességeket, tehát ez sem rajtunk múlik.

Kőolaj vonatkozásában a helyzet az, hogy tudnánk kőolajat vásárolni az Adria-vezetéken, de a horvátországi szakaszon kapacitásszűkület látható. Tehát horvát barátainknak egy jelentős beruházást kellene végrehajtaniuk ahhoz, hogy mi onnan nagyobb mennyiséget tudjunk vásárolni. Nem beszélve arról, hogy a magyar finomítói technológiát sok év alatt, legalább öt év alatt sok száz milliárd forintért kellene átalakítani ahhoz, hogy más típusú kőolajat is tudjunk fogadni, és a vége áremelkedés lenne úgyszintén. De itt is megtettük, amit lehetett, például 16 százaléka a magyar felhasználásnak Kazahsztánból érkezik, kazah olajjal oldjuk ezt meg.

Ahogy talán frakcióvezető úr is utalt rá, mi a béke pártján állunk, a béke pártján álltunk, ott is állunk, és természetesen minden humanitárius segítséget megadunk. Ezek közül hadd emeljek ki néhányat! Kijev megyében megépítenénk, ha arra lehetőség lenne, egy iskolát és egy kórházat; mobil konténereket vagyunk képesek szállítani bármikor Kárpátaljára, hogy az odaérkezett menekültek elszállásolását könnyíteni tudjuk; a Stipendium Hungaricum program keretében ezer diáknak adunk lehetőséget arra, hogy a tanulmányait Magyarországon folytassa vagy fejezze be. Sebesült ukrán katonákat vagyunk képesek ellátni létszámkorlát nélkül, és 130 ukrán gyermek egészségügyi ellátását is vállaljuk; nem beszélve arról a majd' 700 ezer emberről, aki már ideérkezett, és arról az 1400 tonna segélyszállítmányról, amelyet pedig már odaszállítottunk. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Továbbra is a magyar érdekeket képviseljük. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most utolsóként a napirend előtti felszólalások sorában Kocsis Máté frakcióvezető úr következik, a Fidesz képviselőcsoportjának vezetője. Parancsoljon!

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Az új parlamenti ciklus első napirend előtti felszólalásának elején mégiscsak azzal illendő kezdeni, hogy megköszönjük minden választónak azt, hogy részt vett az országgyűlési választásokon, megköszönjük azoknak, akik éltek a szavazati jogukkal, és mi magunk különösen megköszönjük azoknak, akik ránk szavaztak és megírták a bizalmukat. 3 millió 60 ezer ember - soha Magyarországon ennyien egy pártra vagy pártszövetségre nem szavaztak. Példátlán sikerként is fölfogható ez, de számunkra ez a 3 millió 60 ezer ember nem ok az elbizakodottságra, nem ok a dölyfösségre, hanem alázatot, munkát és szolgálatot kell hogy jelentsen. Éppen ezért mi erre vállalkoztunk és arra, hogy a magyar érdekeket az év minden napján megvédjük, amellet kiállunk. Lényegében a parlamenti választások előtti kampány is e köré csoportosult, erről szolt: háború vagy béke?

A másik oldalon nem tudom, hogy mi történik, de régóta figyeljük ezeket a folyamatokat. Arról, hogy önök felelőtlen nyilatkozatokkal akár bele is sodorták volna Magyarországot a háborúba, a választók ítéletet mondtak. Arra már persze kevesebb magyarázat van, hogy a választások után miért követelték még egyesek a fegyverszállítmányokat, ami lényegében ugyanúgy belesodorná Magyarországot a háborúba.

Arra még kevesebb magyarázat van, de ehhez pláne nincs közünk, hogy miért nincs önöknél semminek sem felelőse, és miért nem vonnak le bizonyos tanulságokat. A politikai vagy pártpolitikai tanulságok az önök dolgai közé tartoznak, a társadalmi tanulságok azonban mindannyiunk számára levonandóak. Nem kérnek Magyarországon a magyar választók abból, amit önök képviseltek. És egyszerűen ez nem pártpolitikai kérdés, hanem a béke, a biztonság és az ország jövőjének a kérdése. A magyar érdekek mellett köteleződött el 3 millió 60 ezer ember, ehhez képest önök lényegében ott folytatják, ahol abbahagyták. Az egy dolog, amit az előbb mondtam, hogy még ma is fegyverszállítást követelnek. Az is egy dolog, amit Szijjártó miniszter úr napirend előtti felszólalása kapcsán említettünk meg, hogy önök már megint nem a magyar oldalra állnak. Az is egy dolog, hogy Gyöngyösi Márton, Jávor Benedek és még sokan még mindig a brüsszeli érdekeket tartják szem előtt, nem is mérlegelik, fel sem merül bennük, hogy vajon mi lehet a magyar érdek.

Az önök listája szerintünk ezért szenvedett vereséget. Egyetlenegy győztes van az önök listáján, az pedig Gyurcsány Ferenc. És ezt most azért hozom itt önöknek szóba, mert évek óta mondjuk, és önök évek óta nem fogadják ezt el. Lényegében minden korábbi parlamenti frakció vagy megfeleződött, mint a Jobbik vagy a Szocialista Párt, vagy legfeljebb ugyanakkora maradt.

(14.40)

Egyetlenegy politikai csoportosulás van, amely megduplázta a létszámát: ez pedig a Demokratikus Koalíció. *(Kálmán Olga: Köszönjük szépen!)* 12 év

alatt most érett be az a mondat, miszerint 12 év alatt önök eljutottak Gyurcsány Ferenctől Gyurcsány Ferencig. Ez az előző ciklusban még csak vélelem volt; ma már itt van a szemünk előtt.

És ne bántódjanak meg (*Arató Gergely: Nem bántódunk!*), de azért mégiscsak ilyen tagozati rendszerben működik a DK tovább. Én elhiszem, hogy most kísérleteket tesznek arra, hogy mást mondjanak, de a politikai nyilatkozataik, az itt tanúsított magatartásuk egy egyszerű, egylistás, gyurcsányistás tagozati rendszerre egyszerűsítette vissza a magyar politikai térképet. Van egy zöldtagozata a DK-nak az LMP formájában; egy ifjúsági tagozata is van a momentumosokkal; van egy fasiszta tagozat a Jobbikkal (*Derűltség a kormánypárti sorokban.*); van egy nosztalgia tagozat a szocialistákkal (*Derűltség a kormánypárti sorokban.*); és egy tengerentúli tagozat a Párbeszéd frakciójával, képviselő úr. (*Derűltség és taps a kormánypárti sorokban.*)

Azt szeretném csak önöknek mondani, hogy ha már felelősséget nem vállalnak, ha már ugyanaz marad a vezető, sőt megerősödve jön ki még egy választási vereségből, ha már nem képesek megérteni ezt az országot, végig és végig sértegették a kampányban azokat, akiknek a bizalmát akarták elnyerni, akkor legalább álljanak a magyar érdekek mellé, próbálják meg.

Ne azt nézzék, hogy a külföldi sajtóban mikor kapnak dicséretet; próbálják meg azt nézni, hogy mi a magyar érdek! Nem lehetetlen, legalább tegyenek rá egy kísérletet, tűzzék ezt ki célul a következő négy évben! Jó egészséget kívánok önöknek! (*Taps a kormánypárti sorokban.*)

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Valóban van mit megköszönnünk ennek a 3 millió 60 ezer embernek, hiszen nem volt olyan külföldi eszköz, külföldi nyomás, nem volt olyan tömeges választási csalási akció, amit be nem vetett volna a magyar baloldal (*Arató Gergely: A kormány!*), sok esetben a kampányát külföldről szervezve. Nagyon sok magyar polgár, aki soha az életében a baloldalnak semmit nem írt alá, de sms-eket kapott névre szólóan, hogy ő is szavazzon a baloldalra. (*Arató Gergely: Annyit csaltok, hogy 3 millió szavazat legyen!*) A mai napig nem tudjuk, hogy a baloldal pontosan milyen adatbázisból, milyen szoftverrel, milyen módszerrel (*Arató Gergely közbeszól.*), pontosan honnan küldve kapta (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*) ezeket a, hogy úgy mondjam, eléggé hiányos magyarságú sms-üzeneteket.

Volt itt a parlamentben fenyegetőzés, hogy zárójel lesz, nem lesz árokbetemetés, földönfutó lesz mindenki, aki a jobboldallal csak szóba áll, főleg, hogyha a kulturális szférában mozog, vagy főleg, hogyha értelmiségi, akkor bizony neki földönfutás lesz, amit hallottak már ezek az emberek, ezeknek az embereknek a családjai korábbi történelmi időszakokban. És csillaghullásról beszéltek, meg arról, hogy itt mindenkit börtönbe fognak zárni, aki a Fidesz-KDNP nevében politizál.

De a magyar emberek a józan ész talaján álltak, és nem kértek ebből a fenyegetőzésből, nem kértek ebből a gyűlöletből, hiszen a baloldalnak nem volt semmi más üzenete: azt mondták, itt vagyunk mindnyájan a fasisztáktól a kommunistáig, gyűlöljük együtt a jobboldalt, gyűlöljük együtt Orbán Viktort és a helyi jelölteket, és így váltuk le őket. De ez kevés volt a magyar embereknek, nem szimpatizált ezzel a magyar emberek többsége, hanem 3 millió 60 ezer ember arra szavazott, hogy amit az elmúlt 12 évben gazdasági válság idején, járvány idején, migrációs válság idején, energiaválság idején és az utóbbi hónapokban egy háborús válság idején a Fidesz-KDNP-kormány tett, az folytatódjon.

És mindamellet pedig a rendszerváltás óta soha nem látott mértékben a népszavazáson az emberek egy irányba szavaztak, abba az irányba, hogy az óvodákban és az iskolákban semmiféle LMBT-propaganda a gyermekek irányába ne indulhasson el. Több ember szavazott ebbe az irányba, mint a rendszerváltás óta bármilyen irányba a népszavazásokon.

Aki tehát tiszteli az előző népszavazások eredményét a NATO-tagságunkról, az európai uniós tagságunkról, a migráció megállításáról és a kvóták elutasításáról, annak tisztelnie kell ezt az eredményt is (*Arató Gergely: Tiszteljük! Érvénytelen volt!*), és ez kötelezi a következő hosszú időszakra az összes magyar politikust, hogy igenis az embereknek ezt a döntését, amihez képest soha több ember még nem sorakozott föl, mint most április 3-án, hiába biztatták önök arra az embereket, hogy érvénytelenül szavazzanak meg obszcén kifejezéseket írjanak a szavazólapon, ez sem sikerült önöknek. A népszavazáson sem sikerült önöknek ezt megvalósítani, tisztelt baloldali képviselők, hanem igenis a gyermekek védelme mellett foglaltak állást.

Innentől kezdve önök is bármikor, bármilyen brüsszeli fórumon vannak, tisztelt képviselőtársaim, nem mondhatják azt, hogy Magyarországon vegyük semmibe a rendszerváltás óta legtöbb ember véleményét a gyermekvédelmi törvény kapcsán, és önök, hogyha tisztelik az emberek véleményét, akkor nem fogják azt mondani, hogy igenis fel kell adni, mondjuk, a gyermekvédelmi törvényt, amikor a nekünk törvény szerint járó, a nekünk jogosan járó, nem könyöradományként, nem ajándékként adó, hanem a magyar emberek munkája alapján járó európai uniós források folyósításáról van szó. Mert a magyar emberek ezt a kérdést eldöntötték, hogy itt nem lehet erről vitát nyitni.

Kérem önöket, minden parlamenti képviselőt, de leginkább a baloldaliakat, hogy vegyék figyelembe a magyar emberek véleményét, és ne mondják azt, hogy önök például a gyermekvédelmi törvényt feláldozták azért, hogy a brüsszeli források megérkezzenek.

És valóban, ahogy ma már ez sokszor elhangzott, Gyurcsány Ferenc visszatért, nyert a „vesztes csapat ne változtass” szlogen, és vezeti a baloldalt. Ma a baloldalon annak van frakciója, akinek Gyurcsány Ferenc ezt a lehetőséget biztosította. Annak van nagy frakciója, akinek Gyurcsány Ferenc nagyot szabott, és annak van kis frakciója, akinek Gyurcsány Ferenc kis frakciót szabott. Mindnyájan innentől kezdve tőle kérhetnek különböző engedélyeket.

Pedig micsoda bátor szavak hangzottak el a baloldali részéről az elmúlt években! Momentum, Fekete-Győr András: „a vállalhatatlan kormánnyal és a vállalhatatlan ellenzékkel szemben is alternatívát nyújtunk majd mi”. Vagy később azt mondta: nem tudom, hogy Gyurcsány Ferenc mit is keres a politikában. Nem így fogalmazott, de kereszténydemokrataként nem idézném az eredeti verziót. Tehát „nem tudom, mit keres a politikában, már igazán eltakarodhatott volna a közéletből”. Most pedig egymás mellett mosolyognak itt a parlamentben, egymás mellett szavaznak, és egymást támogatják a választási kampányban is.

Egyvalamit én is nagyon hiányoltam, tisztelt baloldali képviselő hölgyek és urak. Volt itt egy történet az elmúlt napokban a Jobbik háza táján, aminek kapcsán önök már sokszor jöttek be monoklit festve a szemükre, sokszor jöttek be leragasztott szájjal, sokszor jöttek be méceszt gyújtva vagy petíciózva, hogyha bármilyen *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* nemi erőszak kérdése fölmerült volna. Most, ma miért hallgatott erről az összes baloldali képviselő? Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Novák Előd, Mi Hazánk; Keresztes László Lóránt, LMP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Varga Ferenc, Jobbik; Lukács László György, Jobbik; Bencze János, Jobbik; Sas Zoltán, Jobbik; Varju László, DK.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkezett: Keresztes László Lóránt, LMP; Mellár Tamás, Párbeszéd; Dúró Dóra, Mi Hazánk; Komjáthi Imre, MSZP; Tompos Márton Kristóf, Momentum; Brenner Koloman, Jobbik; Nacsá Lőrinc, KDNP; Halász János, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Novák Előd, Mi Hazánk; Keresztes László Lóránt, LMP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Balassa Péter, Jobbik; Ovádi Péter, Fidesz.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Bejelentem, hogy Tompos Márton Kristóf momentumos képviselő úr 2022. május 4-én arról tájékoztatott, hogy a vele szemben fennálló összeférhetlenségi okot 2022. május 3-án megszüntette, így az Országgyűlés és az országgyűlési bizottságok ülésén tanácskozási és szavazati jogát gyakorolhatja, indítványt nyújthat be, és javadalmazásra is jogosult.

Bejelentem, hogy a nemzetiségi szószólók az egyes közjogi tisztségviselők esküjéről és fogadalmáról szóló 2008. évi XXVII. törvény 1. §. (1) bekezdés b) pontja, valamint a (2)-(3) bekezdése alapján 2022. május 2-án az Országgyűlés ülését követően érvényes esküt tettek. A szószólók esküokmányainak érvényességével kapcsolatban kétség nem merült fel, így az Országgyűlés mai ülésén gyakorolhatják jogaikat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az

ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

(14.50)

Tisztelt Országgyűlés! Tekintettel arra, hogy a frakciók nem kértek elhangzásra sem interpellációt, sem azonnali kérdést, sem kérdést, ezek elhangzására most az ülésen nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. országgyűlési határozat módosításáról** történő határozathozatal. Az elnöki jogkörben előterjesztett S/36. számú javaslatot a honlapon megismerhették.

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse a személyi javaslat tartalmát.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! 1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) országgyűlési határozat 4. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés a Magyarországi nemzetiségek bizottságába Alexov Lyubomirt, nemzetiségi szószóló, Kissné Köles Erikát, nemzetiségi szószóló, Varga Szimeont, nemzetiségi szószóló, a bizottság alelnökévé megválasztja. 2. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy az S/36. számú javaslatnak megfelelően megválasztja-e Alexov Lyubomir nemzetiségi szószólót a Magyarországi nemzetiségek bizottsága alelnökének. Kérem, szavazzanak! *(Közbeszólások.)* Bocsnát! Még a technikai rendszer nem áll készen a szavazásra. Most, kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 158 igen szavazattal, egyhangúlag Alexov Lyubomirt a Magyarországi nemzetiségek bizottsága alelnökévé megválasztotta.

Most kérdezem a tisztelt Házat, hogy az S/36. számú javaslatnak megfelelően megválasztja-e Kissné Köles Erika nemzetiségi szószólót a Magyarországi nemzetiségek bizottsága alelnökének. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 158 igen szavazattal, egyhangúlag Kissné Köles Erikát is a Magyarországi nemzetiségek bizottsága alelnökévé választotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy az S/36. számú javaslatnak megfelelően megválasztja-e Varga Szimeon nemzetiségi szószólót a Magyarországi nemzetiségek bizottsága alelnökének. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház Varga Szimeont is 158 igen szavazattal, egyhangúlag a Magyarországi nemzetiségek bizottsága alelnökévé választotta.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a napirend utáni felszólalások következnek.

Amennyiben a képviselő hölgyeknek és uraknak máshol van fontos közjogi teendőjük, akkor kérem, hogy gyorsan és csendben hagyják el az üléstermet. *(Számos képviselő távozik az ülésteremből. - Zaj. - Rövid szünet.)*

Kérem tisztelettel tekintettel lenni arra a képviselő uraknak és hölgyeknek, hogy a napirend utáni hozzászólók arra várnak, hogy aki nem akar itt bent maradni, az elhagyja az üléstermet. *(Zaj. - Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most tehát a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, a Mi Hazánk frakciójának tagja. Ötperces időkeretben megadom a szót.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásom címe: „Programcsomag a politikusbűnözés ellen”, és ott szeretném folytatni, ahol a képviselői mandátumomról való lemondásom során, hat évvel ezelőtt abbahagytam, hiszen a politikusbűnözés különböző formái elleni küzdelem a Mi Hazánk Mozgalom programjának, a Virradat-programnak is sarkalatos része.

A korábbi képviselői munkám talán legnagyobb eredménye, amire büszke vagyok, hogy a politikusbűnözés talán legáltalánosabb és törvényesített formájának, a politikusi álláshalmazásnak sikerült véget vetni, hiszen azt megelőzően általános gyakorlat volt, hogy egy országgyűlési képviselő mellette még, mondjuk, polgármester vagy akár megyei közgyűlési képviselő is. Több helyről vettek fel főállású fizetést úgy, hogy közben nem látták el tisztességgel a feladatukat.

Azt gondolom, az Országgyűlés tekintélyét is növeli, ha végre főállású országgyűlési képviselőként erre a munkára összpontosítanak, nem mondhatják azt a választóknak, hogy nem tartanak fogadóórákat, nem elérhetőek, nem válaszolnak a levelekre. És bár most is egy kicsit azt tapasztaljuk, hogy a hétfő délutáni szavazások végeztével megkezdődik a hosszú hétvége a kormánypárti képviselők számára, sőt az ellenzék többsége számára is - mondjuk ki, sajnos -, mi azonban, akik komolyan vesszük az országgyűlési képviselőséget, fontosnak tartjuk, hogy vessünk véget ezeknek a politikusi privilégiumoknak.

A politikusi álláshalmazás törvényesített formáira bár oly sokszor javaslatot benyújtottam, melyet itt lesöpörtek a 2010-es években, végül persze fideszes javaslatként ez megvalósulhatott 2014-től, aminek nagyon örülök, de van itt még politikusi privilégium, aminek véget kell vetni.

Kezdjük máris a mentelmi jog eltörlésére vonatkozó javaslatunkkal! Kicsit fájó, hogy a Jobbik köpönyegforgatása után immár egyedüli pártként valljuk ezt a kérdést is, hogy a mentelmi jogot, ezt az idejétmúlt politikusi privilégiumot el kell törölni. Természetesen voltak eddig is sikereink, hiszen például Dúró Dóra feljelentésének nyomán jogerősen elítéltek egy fideszes önkormányzati képviselőt, egy politikusbűnözőt, azonban az országgyűlési képviselők elszámoltatása érdekében már a mentelmi jog eltörlésére volna szükség.

Természetesen, ahogy a cigánybűnözés szó sem azt jelenti, hogy minden cigány bűnöző, úgy a politikusbűnözés szó sem azt jelenti, hogy minden politikus bűnöző volna, de mégis vannak olyan tipikus bűnelkövetési formák, amik sajátos megoldási javaslatért kiáltanak. Ilyen például a mentelmi jog eltörlése, hiszen jellemzően egy politikus nem, mondjuk, egy biciklit tol el, hanem ennél jóval nagyobb károkat okozva mentelmi jog mögé bújik, és bizony a mentelmi joggal rendelkező politikusok esetében még nyomozni sem szabad. Természetesen látunk olyat, amikor kiszivárogoz valami védhatalom ügy, látunk olyat, amikor egymást feldobják, látunk olyat, amikor a végrehajtó-maffiát, mondjuk, leleplezi Toroczkai László és dr. Fiszter Zsuzsanna, azonban mégis a legtöbb esetben nyomozni sem lehet mentelmi joggal rendelkező politikusbűnöző esetében.

Mi ezért szeretnénk, ha az Alaptörvénybe belefoglalnánk szép alapelvet, miszerint a törvény előtt mindenki egyenlő, azt komolyan is vennék, mert jelenleg sajnos vannak egyenlőbbek, akiknek jár a politikusbűnözés kiskapuja, a képviselői felelőtlenség.

(Az elnöki széklet Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De lépünk is gyorsan tovább, és csak felsorolással jelleghet hadd említsek néhány pontot, elsőként talán a Megoldás Mozgalom programpontjaiból is, hiszen sajnos ők országgyűlési képviselő nélkül maradtak e tekintetben, sajnos, és ezért azt gondolom, be kell emeljük azt a kitérőt javaslatukat, miszerint bevezetnék a gazdasági közszereplő fogalmát, hogy tegyenek vagyonyilatkozatot a milliárdos állami közbeszerzések nyerteséi. Ezzel, a Megoldás Mozgalom nevéhez fűződő javaslattal egyetlenegy problémám van, hogy nem én találtam ki, de ezt leszámítva, azt gondolom, támogatandó, és ezért be is emeljük a programpontjaink közé, hiszen van számos programpontunk.

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben dr. Vinnai Győző váltja fel.)

Ha már a vagyonyilatkozatoknál tartottunk, a képviselők hozzátartozóinak jelenleg titkosított vagyonyilatkozatát szeretnénk, ha nyilvánosságra hoznák, hiszen jelenleg az Országgyűlés széfjeiben őrzik azokat az akár kiskorú gyermekek nevére átíratott, átmentett vagyontárgyakat, amelyeknek jelenleg a nyilvánossága sem valósul meg.

És a Fidesz által csúcsra járatott politikusbűnözés visszaszorítása érdekében szükséges volna az eldugott, lopott vagyonok feltárása érdekében a rendszeres vagyonosodási vizsgálat is. Négyévente, mondjuk, a ciklus elején, végén számoljon el egy politikus, hogy a tiszteletdíja fedezi-e adott esetben azt a sokszor mesés vagyonosodást, amire nem találunk más magyarázatot.

(15.00)

Szeretnénk továbbá a politikusokat gazdasági bűncselekmények elkövetése esetén dupla büntetéssel,

sőt akár teljes vagyonekhozással sújtani a Mi Hazánk Mozgalom Virradat-programjának elképzelései szerint, valamint a nemzetközi bérreltartás intézményével, az akár szibériai bérreltartás megvalósításával szeretnénk valóban elrettentő hatású büntetéseket, amelyek visszaszoríthatnák a politikusbűnözést is. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Novák Előd képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője: „A mi városunk, Pécs 86.” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ebben a parlamenti ciklusban az első felszólalásom azzal kezdem, hogy tisztelettel megköszönöm a választóknak a részvételt az április 3-ai választáson, függetlenül attól, hogy ki melyik pártra szavazott, a kormányoldalra vagy valamiféle ellenzéki pártra, ellenzéki jelöltekre. Azt gondolom, hogy egy parlamenti ciklus egyetlen ülésnapján sem felejtjük el, hogy mi itt mindannyian a magyar emberek döntése nyomán, döntésének az eredményeként és az ő felhatalmazásukkal vagyunk jelen, és mindannyiunknak minden erőnkkel az ő érdekeiket kell szolgálni. Ezért tisztelettel köszönöm még egyszer a részvételt a választáson mindenkinek.

Szintén fontosnak tartom elmondani, hogy sok sikert kívánok, illetve erőt és egészséget valamennyi megválasztott képviselőnek a következő parlamenti ciklusban végzendő képviselői munkájához, és azt kívánom, s azt is várom el valamennyi képviselőtársamtól, az ellenzéki és a kormánypárti képviselőtársaktól, hogy képviselői munkáját mindenki a magyar nemzet javára végezze. Április 3-án a magyar emberek világos döntést hoztak, kijelölték a kormányzati és az ellenzéki funkciókat, feladatokat, az LMP, Magyarország zöldpártjának országgyűlési frakciója ennek megfelelően ellenzéki szerepből, de a korábbi parlamenti ciklusokban már megszokott konstruktivitással fogja végezni a munkáját.

Napirend utáni felszólalásaimban az elmúlt ciklusban szinte kizárólag szűkebb hazám, Pécs és Baranya helyzetéről, a Pécs és Baranyát érintő problémákról beszéltem. Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy ezt most egy picit általánosabban tegyem meg az első hozzászólások alkalmával. Azért is szeretnék kicsit általánosabban beszélni, mert az a megtisztelő felkérés, illetve kinevezés ért, hogy az Országgyűlés az alakuló ülésen megbízott a Fenntartható fejlődés bizottságának az elnöki tisztségével. Azt tudom mondani, hogy ez egy rendkívül felelősségteljes és megtisztelő megbízás, és ennek szeretnék maradéktalanul megfelelni.

Amilyen összefüggésben most beszélék a városomról, az bizony ezer szálon kötődik a Fenntartható fejlődés bizottságának a legfontosabb feladatához. Egy örömteli hírt hallhattunk itt mindannyian az elmúlt hetekben: három magyar város, Pécs, Miskolc és Budapest nagyszerű lehetőséget kapott, ugyanis központi brüsszeli forrásból közvetlenül pályázhatnak a

fenntarthatósággal, az éghajlatváltozás elleni küzdelemmel összefüggésben különböző projektek előkészítéséhez. Ez egy óriási lehetőség, és nagyon bízom benne, hogy ezzel mind a három város élni fog.

Talán mindannyian tudjuk, hogy korunk legsúlyosabb kihívásai kapcsolódnak az éghajlatváltozás, a környezetpusztítás hatásaihoz, és hogy a legfontosabb feladataink a következő években, a következő évtizedben, hogy ezen hatások mérséklése érdekében fellépjünk. A miniszterelnök úr is mostanában igen őszinte hangú megnyilatkozásokat tesz, amikor nagyon kemény, kíméletlen évekről és egy nagyon kemény, vesztélyes évtizedről beszél. Hát valóban, az éghajlatváltozás hatása és a különböző globális problémák, az ezzel összefüggésben megjelent konfliktusok bizony itt kopogtatnak az ajtónkon, és itt a cselekvést valóban nem lehet halogatni.

Egyfelől szeretném felhívni a figyelmet, hogy vannak nagyszerű lehetőségek, hogy bizonyos városok akár közvetlen uniós fejlesztési források felhasználásával cselekedjenek, de mit sem fog érni ez a munka, ha összességében a központi kormányzat nem biztosítja azokat az alapvető forrásokat, amik a legfontosabb közszolgáltatások fenntartásához és a városoknak az éghajlatváltozás hatásai elleni küzdelemhez megkerülhetetlenek és nélkülözhetetlenek. Ezért innen is felhívom a kormánypárti képviselőket és a kormány tagjainak a figyelmét, hogy itt az idő, hogy végre ezen rendkívül súlyos kihívások kezelése érdekében cselekedjenek, és itt az idő, hogy végre fölszámoljanak bizonyos olyan rendszerproblémákat, amikkel az elmúlt évtizedekben a kormányzati ciklusoktól függetlenül a kormányok nem tudtak mit kezdeni.

Mi azt tudjuk ígérni az LMP zöldpártjának a frakciója nevében, hogy szakmailag megfelelően előkészített javaslatokat teszünk önök elé, ugyanakkor az önök felelőssége, hogy ezeket támogassák, és végre az olyan kérdésekre is választ adjanak, amik a magyar emberek mindennapjaiban a legfontosabbak között vannak. Gondolok itt a legfontosabb közszolgáltatás, az ivóvízellátás biztosítására, ezzel összefüggésben a vízbázisok védelmére, és gondolok a közösségi közlekedés fenntartására. Mindkét terület kapcsán az elmúlt időszakban óriási visszalépések voltak tapasztalhatók.

De azt is tudjuk mindannyian, hogy ezen küzdelmek során a magyar városok a küzdelem frontvonalában vannak, ezért is egy nagyon komoly kormányzati felelősség, hogy a városok működéséhez szükséges támogatásokat megadja a kormányzat, tehát szakítson végre a Fidesz-KDNP a megszorítások politikájával, és adjon meg minden szükséges támogatást az önkormányzatoknak, a városoknak, és tekintsek partnernek a magyar önkormányzatokat, a magyar polgármestereket. Ehhez kívánok ismételt jó erőt és egészséget mindenkinek, és följánlom az LMP, Magyarország zöldpártja konstruktív ellenzéki együttműködését a következő parlamenti ciklusban. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes László Lóránt képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője: „Meddig még?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! 15 óra után vagyunk néhány perccel, a legtöbben talán azok közül is, akik ezt a felszólalást majd megnézik a világhálón keresztül, még javában a munkaidejüket töltik. Itt egy relatíve üres ülésterem előtt kell beszélünk arról, hogy Magyarországon óriási bajok vannak, jelesül a Fidesz háza táján, hiszen a családok megvédéséről beszél, viszont ha megvizsgáljuk, hogy mennyire viselkedik nemzeti érzelmű, a családokat védő erőként a Fidesz, akkor azt látjuk, hogy a valóság próbáján bizony komolyan elvérzik.

Mi tiszteletben tartjuk azt, hogy a baloldali pártok alapvetően az egyén érdekérvényesítése felől közelítik meg a világ dolgait. Mi nem ilyenek vagyunk, én nem ilyen vagyok, jobboldali emberként mindig a társadalom legfontosabb alapegysége, a család érdekérvényesítése felől közelítünk, és az érdekel, hogy aki akar a szülőföldjén boldogulni, akar gyermeket vállalni, akar Magyarországon építkezni, gyarapodni, az megteheti-e ezt vagy sem. És azt látjuk, hogy a családok zsebéből sokkal több pénzt szivattyúznak ki a kormányzó pártok intézkedései, mint amennyit más intézkedései benne hagynak.

Nem vitattuk sohasem a családtámogatási intézkedések közül azt az egy-kettő értelmeset, ami valóban mértani pontossággal kiváltott valamilyen hatást, de azt is látjuk, hogy olyan tragikus demográfiai viszonyok közé lavírozta Magyarországot a Fidesz-KDNP, amely az írott magyar történelemben példátlan. Nagyon sokáig a Covidra, a különböző vírushelyzet okozta korlátozásokra fogta a kormányzat azt, hogy még az eddigi rettenetesen kevésnél is kevesebb gyermek születik, de most már talán ezzel sem takarózhat. Azt látjuk, hogy ha ennek az esztendőnek az első három hónapját vizsgáljuk, és eljártunk a gondolatlalt, hogy egész évben hasonló számban születnek gyerekek, mint az év első negyedében, akkor az év végén 78 600-nál is kevesebb magyar gyermek látja meg a napvilágot ebben az országban. Ez olyan történelmi mélypont, amely szó szerint az ország kiürülésével fenyeget, s ha ezek a demográfiai viszonyok folytatódnak, akkor az évszázad végére egy 6 milliós hazában fogunk élni. De ne legyenek illúzióink, üresen Európában hosszú távon nem maradnak országok.

A helyzet az, hogy a mi alapvető és létérdekünk, hogy azok a magyar emberek, akik a szülőföldjükön akarnak boldogulni, minden létező támogatást megkapjanak ahhoz, hogy ezt meg is tudják tenni, és ne vegye el a kedvüket - mondjuk - egy kilakoltatás attól, hogy a következő vágyott gyermeket is vállalják; ne vegye el a kedvüket a végrehajtók folyamatos vegzátúrája attól, hogy adott esetben tovább bővítsék a családjukat. S mindig az érhető tetten a Fidesz politikájában, hogy amikor ezt célzó javaslatokat nyújtottunk be a Ház elé, rendre nem támogatta ezt. Így jártunk akkor is, amikor javasoltam, hogy a végrehajtói letiltások legalább a minimálbéresek és a kisnyugdíjasok tekintetében ne érvényesülhessenek egy bizonyos jövedelmi szint alatt, mert ezeknek az embereknek szó szerint a létfenntartását veszélyezteti az, hogy sajtópapírokon, kézzel kitöltött papírokon vagy éppen egyenleget sem biztosítva éveken keresztül vonják le tőlük

azokat a kétes háttérű összegeket, amelyeket nem tudnak tisztázni az érintett társaságok.

De ebbe a sorba tartozik a szülőátogatási járadék koncepciója is. Ennek szellemében azt javasoltuk, hogy minden magyar dolgozó, adófizető személy, tehát azok a munkavállalók, akik amúgy is befizették a személyi jövedelemadójukat, ezen befizetett adó 10 százalékáról rendelkezhessenek úgy, hogy az ne az államot, ne a kormányt támogassa, hanem jusson el a saját szüleihez, vagy életben maradt szülőjéhez. Egy egyszerű átvezetéssel tehát azt szeretnénk, hogyha minden magyar közvetlenül rendelkezhetne a befizetett adója 10 százalékáról, ez kerülhessen a szülők irányába, ily módon a generációk közötti szolidaritás gyönyörű szép szimbólumát tudnánk megvalósítani.

(15.10)

Igen, mindez egy felvetés egy jobboldali párttól, amely családvédő lépés, amely demográfusok körében is egyértelműen egyetértésre talált, és amely a generációk közötti említett szolidaritást nemcsak erősíti, de talán a kultúráját is segít sokkal mélyebben meghonosítani, mint ahogy az egész Európában jellemző volt mostanában. Kiszámoltuk, mindez távolról sem feszíti szét a költségvetési kereteket.

Elvárjuk tehát a kormánytól, hogy minden tekintetben foglaljon állást, belefér-e az ő világméretűbe a családok valódi támogatása, a most kibontakozó válsághelyzetben egyedül maradó, nehéz helyzetbe kerülő idős honfitársaink támogatása, vagy pedig sokkal fontosabb számára az adóbevételek realizálása és annak nagyon sok esetben kétes célokra való elköltése.

Szakadéknyi a különbség tehát a Fidesz retorikailag, verbálisan előadott családvédelme és a valódi ezzel foglalkozó javaslatok magyar rögválósága között. Mi azt szeretnénk, hogyha minden magyar tudna a szülőföldjén boldogulni, ehhez mindenfajta támogatást megkapna. Ettől sajnos nagyon-nagyon messze vagyunk, de úgy gondoljuk, hogy ezzel a szimbolikus javaslattal egy öles lépéssel és érdemben közelebb kerülhetünk az általunk vágyott célhoz. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga Ferenc, a Jobbik képviselője: „Hogyan tovább felzárkózási programok?” címmel. Ön é a szó, képviselő úr.

VARGA FERENC (Jobbik): Najis la vorba! Avilas-tar e vrama, ke varikon ande Parlament vorbij romanes. Som phutyardo, ke andej pecipija anglunovar me vorbijas romanes ande Parlament.

Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2022-ben végre eljött az ideje, hogy valaki, nyíltan vállalva a roma származását, Magyarország legnagyobb kisebbségének, a cigánységnek a nyelvén szóljon fel a parlamentben. Nagyon örülök neki, hogy mindez jómagam lehetek, és annak is örülök, hogy mindezt a néppárti Jobbik frakciójából tehetem meg. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

Bizonyára ezen mondatok hallatán a parlament padsorai között ülő másik három roma származású képviselőnek is megdobban a szíve, köztük azé a Sztojka Attiláé is, aki az újabb kétharmados felhatalmazással bíró kormánypártok padsoraiban ülve a felzárkózás kulcsával a kezében képviseli a hazai roma-ügyet.

Tisztelt Képviselőtársaim! A XXI. század Magyarországon nagyon sok honfitársunk még most is villany, víz és infrastruktúra nélkül él. Hatalmas elmaradásaink vannak az oktatás és az egészségügy területén, és végre ki kell mondani valakinek, hogy az elmúlt időszak uniós forrásait ellopták, ezek a pénzek eltűntek. De mondok önöknek egy példát is: itt volt például Farkas Flórián és a „Híd a munka világába” nevezetű program. Apropos: hol van Farkas Flórián? Kérem, erre adjanak választ! Bár nem mintha nekünk, romáknak annyira hiányozna, hiszen a hátunk közepére sem kívánjuk, viszont azt gondolom, hogy az ő esetében a felelősségre vonás elmaradt.

Aztán itt van nekünk az Országos Roma Önkormányzat listaállítási vagy lista-nem-állítási botránya is. Hogy értsük a folyamatot, 2021 novemberében az Országos Roma Önkormányzat a nemzetiségi listájának vezetőjeként megválasztotta az ORÖ jelenlegi elnökét. Ezt követően az a Lungo Drom, amelyik szorosán köthető a kormánypártokhoz és Farkas Flóriánhoz, ezt a listaállítást megtámadta a bíróságon, amely a keresetüket visszadobta, majd ezután pedig az Alkotmánybíróság visszavonta az Országos Roma Önkormányzat listaállítási határozatát, így megtörtént, hogy Magyarország legnagyobb kisebbségének nincs a parlamentben képviselete szószólói szinten. Egy szónak is szót a vége, a magyar roma közélet és a véleményem szerint soha nem is létező romapolitika romokban van.

Az újabb kétharmados felhatalmazással rendelkező Fidesz-KDNP-kormányának a kezében van a kulcs arra, hogy ezeket az embereket végre felzárkóztassa, és elinduljon egy valódi felzárkóztatás. Az elmúlt tizenkét évben a tisztességen és a becsületen kívül egyvalami hiányzott, ez pedig nem volt más, mint a politikai akarat. Én kérem Sztojka Attilát, hogy kényszerítse ki ezt a politikai akaratot a kormánytársaitól, és végre érjenek el pozitív eredményeket a felzárkózás területén.

Egyvalamit ígérhetek a kormánypárti képviselőtársaimnak a következő négy évben: romaügyben én leszek a lelkiismeretük. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga Ferenc képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György, a Jobbik képviselője: „1754. május 6.” címmel. *(Sic!)* Oné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Helyesen 1745. május 6-a ez a dátum, ez egy szót, egy latin szót jelent, mégpedig a redemptiót, a redemptio pedig azt jelenti, hogy megváltás. Minden bizonnyal a levezető elnök úr is ismeri ezt a szót, illetve ismerős lehet, hiszen mindenkinek, aki

a Nagykunságban, a Kiskunságban vagy a Jászságban él, a történelme szempontjából igenis fontos, ez a jászok kerületeknek az önmegváltását jelenti, azaz 1745-ben pénzért megvásárolták a török háború után, 1702-ben elvesztett korábbi kiváltságaikat.

Az előzményhez hozzátartozik, hogy a XIII-XIV. században Magyarországra érkező kunok, illetve jász betelepülők jelentős kiváltságokat kaptak az uralkodótól, nem tartoztak földesúri szolgáltatásokkal, a jászok földjén nem alakult ki jobbágy-földesúri viszony, a területére még az volt a jellemző, hogy koronabirtoknak minősült még a török hódoltság idején is, a tulajdonosa az uralkodó volt, aki a jogait a mindenkori nádor útján gyakorolta. A lakosok nem csupán a földesúri adók alól mentesültek, de a nemesekhez hasonlóan a vám-, a harmincadmentesség és előjogok is megillették őket.

A jogok mellé természetesen komoly kötelezettségek is társultak, ez pedig a katonai szolgálat volt: a jászok háború idején kötelesek voltak a királyi korona alatt hadba vonulni, ők biztosították a nádor fizetését, aki a főbírájuk volt.

A török hódoltság után a bécsi udvar komoly pénzügyi zavarban volt, anyagi gondokkal küzdött, pénzre volt szüksége, ezért I. Lipót császár elhatározta, hogy a Jászkunságot, benne a Jászságot, a Nagykunságot, a Kiskunságot áruba bocsátja, és ezt el is adja. 1702-ben született az a tragikus döntés, amelyben az uralkodó 500 ezer rajnai forintért eladta a Jászkunság területét a német lovagrendnek. Az adásvétel a fennálló törvények értelmében is jogtalan volt, a kiváltságos területeket ugyanis nem lehetett elidegeníteni.

A kerületben évtizedeket átívelő mozgalom alakult ki a jogainak visszaszerzése érdekében, több éves gyűjtés volt. Évtizednyi munkának az eredménye volt, hogy kölcsönökből és a gyűjtésből sikerült összeszedni mindazt az 575 ezer, majdnem 576 ezer forintra nőtt összeget, amely az akkori források szerint Magyarország költségvetésével összemérhető nagyságú volt, amelyet sikerült megfizetni.

1745. május 6-a tehát Mária Terézia redemptióról szóló diplomájának aláírása okán mindannyiunk számára egy jeles nap volt, amely visszaállította a szabad jászok és a kunok örökös kiváltságát, azaz szabad tisztviselő-, lelkészválasztást, pallosjogot, révtől, vámoctól és földesúri szolgálatoktól való mentességet.

2014-ben az Országgyűlés az itt lévő Jász-Nagykun-Szolnok megyei országgyűlési képviselőknek a kezdeményezésére május 6-át nemzeti jászok emléknappá nyilvánította, amikor is a jászok hármaskörű kerület, a Jászság, Kiskunság és Nagykunság önmegváltására emlékezünk.

Az évforduló alkalmat ad, hogy kifejezzük az elődök iránt érzett tiszteletünket, erősítve a jelenbeli összetartozásunkat, és egy újabb megemlékezésre ad lehetőséget. De lehetőséget ad arra is, hogy átnézzük, illetve áttekintsük, hogy milyen üzenete van a mára vonatkozóan a redemptiónak. Ez mutatja azt a ragaszkodást, mutatja azt a szabadsághoz fűzött vágyat, amely egy országot és egy országrészt irányított, és amelynek most is vezetnie kell a magyarokat.

Nemcsak Jász-Nagykun-Szolnok megyében - ahogy a neve is kifejezi, ennek nagyobb része e terület -, nemcsak a Jászságban és a Nagykunságban, hanem az ország területén meg tudja mutatni, hogy hiába tartozik valaki pénzügyileg valakihez, hiába adják el a királynak vagy a kastélyban élő személynek a területeit, adják oda jogait, a népnek azért mégiscsak a saját kezében van az ereje. Klasszikusokat idézve: a hatalom a népé; erre hívja fel a figyelmet a jászok, a nagykunok, illetve a kiskunok évszázadokkal ezelőtti függetlenségért vívott saját küzdelme.

Az egyik fő kérdés még természetesen az lehet, hogy a jelen jogszabályok között van-e lehetőség vagy van-e bármilyen olyan mód, amely valamilyen módon az autonómia irányába mutat. Nagyon sok olyan modern kezdeményezést láttunk országokon belül, amely egyes területeknek, egyes népcsoportoknak külön kiváltságot adott, legyen szó akár kulturális, akár gazdasági önállóságról.

(15.20)

Gondoltunk arra is, hogy a megyén belüli vagy a megyéken átívelő egyes területeknek a saját autonóm vagy a saját döntéshozatali jogainak a visszakapása feletti gondolkodás elindulhat. Én úgy gondolom, a modern Magyarországon, egy európai Magyarországon indulhat arról diskurzus, hogy milyen pluszjog-sítványok és milyen önálló, autonóm lehetőségei vannak a Jászságnak, a Nagykunságnak, a Kiskunságnak, és miként tudnak a jövőben ebbe az irányba elmozdulni. Én örömmel fejezem ki a hálámat, hogy a mai napom felszólalhattam ezen jeles nap alkalmából. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik és a DK soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lukács László György képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bencze János, a Jobbik képviselője: „Legyőzik-e a kátyúk a 2/3-ot?” címmel. Öné a szó, Bencze képviselő úr.

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Friss országgyűlési képviselőként örömmel töltött el, hogy Áder János beszédét élőben hallgathattam itt, a Parlament nemes falai között, és meghallgathattuk azt a felsorolást, hogy Magyarországon mennyi szép és jó dolog történt az elmúlt ciklusban, mennyi mindenre lehetünk büszkék: kastélyprogram, számtalan látnivaló határon innen és határon túl. Körbekérdeztem a frakciótársaimat, hogy én nem érzem, hogy hevesebben dobog a szívem dagadó mellkasomban, vagy ők sem érzik. És higgyék el, háromgyermekes családapaként tudom, milyen jó egy ilyen családi program, beülni az autóba, elmenni, megmutatni a gyerekeknek a büszkeséget, az ország szép épületeit, ám ez csak akkor lehetséges, ha van hozzá infrastruktúránk, hogyha az országnak egy olyan szerencsés részén születünk, ahol megfelelő úthálózat van hozzá, például egy olyan szerencsés településen.

Akik ismerik és járnak a vidéket, pontosan tudják, hogy Magyarországon vannak olyan falvak, ahonnan mindössze egy út vezet ki, és ugyanaz vezet be. Ezeket

úgy hívják, hogy zsákfalvak. Az ilyen zsákfalvakban élő emberek számára egy összekötő út magát a világot fogja jelenteni és az életet. Az elmúlt 12 évben a mi környékünkön minimális mennyiségű ilyen épült, mondhatni azt, hogy semennyi. Az elmúlt 12 év azt is bebizonyította, hogy igenis tudunk utat építeni, még ha jócskán a piaci ár fölött is, de megéri úttal foglalkozni, és ugyanezt mutatja nekünk az elmúlt napok története, a 35 évre kiadott autópálya-koncesszió.

És épp itt az idő, hogy az állami források végre ne elkerüljék a vidéket, hanem megtalálják a magyar vidéket. Van olyan település a választókerületemben, ahol szó szerint pár száz méter úton múlik az ott lakók boldogsága. Emlékszem én még egy olyan időszakra, ami szűkebb volt kacsalábon forgó kastélyokban, de bővebb volt járható utakban. Ennek az időszaknak az emlékei halványulnak, és ahogy halványulnak ezek az emlékek, úgy szaporodnak a kátyúk ezeken az utakon. Ezek az utak most már lassan csak nyomokban tartalmaznak aszfaltot, tehát szinte lehetetlen rajtuk közlekedni, és a kátyúrengeteg képe lebeg az emberek szeme előtt, amikor ezeken az utakon járnak. És hova járnak ezek az emberek? Járasközpontokba intézni a mindennapi dolgaikat, iskolába, óvodába, orvoshoz, és valahogyan mégsem történik semmi.

Ki is mondom a falu nevét, ez Fürged. A Fürgeden élő emberek a kormány beavatkozására és segítségére várnak a számukra életet jelentő úttal kapcsolatban. Mielőtt bármelyik képviselőtársam hozzátenné itt az úttal kapcsolatos tulajdonjogi problémákat, jelezném, ezt a problémát maga a kormány oldotta meg anno, ezt a gordiuszi csomót a kormány vágta át, gondoljunk itt a Fertő tavi cölöpházak sorsára. Tehát egy tulajdonjogi probléma ma Magyarországon a megfelelő akarattal szemben nem lehet probléma.

Vajon miért nem ennyire hatékony és gyors a fürgedi emberek érdekében a megoldás? Ezt a kérdést kicsit álnaivan teszem fel, pedig a probléma nem új keletű. A helyzet több mint 12 éve fennáll, az út állapota pedig folyamatosan romlik a helyben élők próbálkozásai ellenére, pedig ők mindent megpróbáltak, levelet írtak a megfelelő hivatalos szerveknek, a térség országgyűlési képviselőjének, sőt még a polgári engedetlenségen belül teljesen törvényesen félépítési útlezárást tartottak, de semmi nem volt elég. Mi azt látjuk, hogy ez a pár száz méternyi romos aszfaltcsík túlélte az összes előző kétharmadot, büszkén szaporítva testén a kátyúhegeket. Vajon most is kifog a kormányzó többségen ez az útszakasz, ez a pár négyzetméternyi bitumen?

Tarthatatlan a továbbiakban azt állítani, hogy az út az ellenzék miatt nem épül meg. Soha többet ne mondjon senki ilyet! Itt állok önök előtt, talpig ellenzékben, és kiállok amellet, hogy ez az út minél előbb épüljön meg, minél előbb rendeződjön a sorsa, és a fürgedi emberek méltó módon, kulturáltan juthassanak el Tamásiba, a járasközpontba.

Itt tisztelettel arra kérem Süli János képviselőtársamat, hogy a térség paksi oldalához hasonlóan, ahol több kilométer út épült, vadonatúj utak, ez a pár száz méternyi útszakasz is épüljön meg, és segítsen

ebben bennünket, segítse a környéken élőket, segítse a fürgedieket, és ha én tudom, ebben mindenben támogatni fogom. Amit még meg tudok ígérni a végére, hogy én új képviselőként úgy jöttem a Parlament falai közé, hogy a vidék szavát fogom elhozni, azokét a vidéki embereket, akik a végeken élnek, ám hátukon hordják az országot. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a Jobbik és a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bencze János képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sas Zoltán, a Jobbik képviselője: „Aggasztóan romlik a nemzetközi biztonsági helyzet” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SAS ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Az elmúlt évtizedben aggasztóan romlott a nemzetközi biztonsági helyzet. Ez a folyamat rendkívül veszélyes hazánkra nézve is. Egy világméretű pandémia még véget sem ért, és ki tudja, hogy milyen fordulatokat vehet. A nemzetközi gazdasági recesszió ijesztő mértékben erősödik, és ami a legveszélyesebb és a legijesztőbb, Magyarország szomszédságában háború zajlik.

Az összes folyamatot figyelembe véve nem túlzás kijelenteni, hogy rendkívül nehéz évek előtt állunk. Ezen tények tükrében hazánk védelmi képességének jelentős fejlesztése elsődrendű cél kell hogy legyen. Ha egy nyugodt és biztonságos országban kívánunk élni, ahol a saját és gyermekeink jövője, ezáltal a nemzet megmaradása biztosított, akkor a biztonság megteremtéséért felelős szervek munkáját segítenünk kell. Az ott dolgozók munka- és életkörülményeit jobbra kell tenni, hogy hatékonyabban teljesíthessék a feladataikat. Ez mindannyiunk közös érdeke. Törekednünk kell arra, hogy a nemzetstratégiai, nemzetbiztonsági kérdésekben nemzeti egység jöjjön létre, mert ez Magyarország érdeke. Nem vitatom, nyilván minden politikusnak fontos a saját pártérdeke, kiemelten fontosak a népszavazással alátámasztott európai uniós közös politikai és gazdasági szövetségi rendszerünkben adódó érdekek, ugyanígy fontosak a szintén népszavazással megerősített katonai szövetségünk, a NATO érdekei.

Viszont nekünk, a magyar Országgyűlés képviselőinek mindenkor a legfontosabb Magyarország érdekeinek a képviselete. Erre tettünk ugyanis esküt. Így számunkra, jobbikosoknak, jobboldali, konzervatív emberként rendkívül fontos szempont, hogy Magyarország ne legyen kiszolgáltatva semmilyen külső hatalomnak, idegen érdekeknek. Tisztában vagyok vele, hogy a kormánypártok többsége a parlamentben bőven elég a kormányzás lehetőségének, felelősségének, ugyanakkor a terhének is a viselésére. Mindezek mellett hiszek abban is, hogy a demokratikus emberi társadalmak alapja a párbeszéd és a konszenzus.

Tisztelt Képviselőtársak! Most, a kormányzati stratégiai célok kijelölésénél kezdjük *(sic!)* hangsúlyosan a biztonság kérdését, a nemzetbiztonsági, belbiztonsági és honvédelmi szervek megerősítését, átalakítását és hatékonyabbá tételét! A szükséges anyagi, technikai fejlesztések során legyen elsődrendű szempont a szakma igénye, a korszerűség és hatékonyság

mellett Magyarország érdekeinek szem előtt tartása. A beszerzések során fenn kell tartani az átláthatóságot, hogy még a visszaélés gyanújának árnyékát is távol tudjuk tartani ettől a rendkívül fontos szakterület-től. Ugyanakkor ne feledkezzenek meg az emberről, az emberekről, akik sokszor nehéz körülmények közt, lemondásokkal terhelttel teljesítik a haza iránti esküben szentesített kötelezettségüket, akik sokszor méltánytalanul alacsony fizetésért dolgoznak. Ha azt várjuk tőlük, hogy óvják a hazát, hogy védjék az európai értékeket, akkor kapjanak európai béreket.

Tisztelt Képviselőtársak! Ha nem tudunk nemzetstratégiai kérdésekben egységre jutni, és ezt nem tudjuk kifelé megmutatni, akkor nem csupán csak gyengének fogunk látszani, hanem gyengék is leszünk. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik és a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Sas Zoltán képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr, a DK képviselője: „Mi folyik Újpesten?” címmel. Öné a szó, Varju képviselő úr.

(15.30)

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném megőrizni azt a jó szokásomat, hogy beszámolok arról, hogy mi történik Újpesten, mi történik a választókerületemben, Újpesten és Angyalföldön. De hát, vágjunk is bele, hiszen közel 30 ezer választópolgár jóvoltából képviselhetem az ő érdekeiket, és azoknak a családoknak, azoknak a polgároknak az érdekeit, akik sok mindent tettek már az ország érdekében, és bízom abban, hogy a biztonságuk növekedésével, a kerület fejlődésével, gyarapodásával igenis a jövőben is hozzá tudunk járulni ahhoz, hogy Magyarország is fejlődjön.

Ennek érdekében újabb fontos lépést tett egyébként a kerület az elmúlt héten, átadásra került a mozgásszervi központ az SZTK hetedik emeletén, ahol egyébként fizioterápia, elektroterápia, mozgásszervi terápia várja a betegeket, és itt még ezenkívül maga a terület szépen kifestett, fejlesztett, és ilyen módon nagyon hasznos, kulturált, tiszta környezet várja a betegeket.

A munka azonban itt nem áll meg. Van még további lehetőségünk mind a harmadik, mind az első emeleten, ahol mindez elindul, folytatódik, a korszerűsítő munkálatok ilyen módon akkor nem állnak meg. Természetesen elsősorban az „Egészséges Budapest” program következő állomása az, ami erre lehetőséget ad, és ilyen módon az épületből is ki tudunk lépni, mert a Nyár utcai mentálhigiénés gondozóközpont fejlesztése is megindul, ami egyébként kiegészül az SZTK teljes informatikai rendszerének megújításával.

De mindezek után nem mehetek el szó nélkül mindamellett, ami a Tungsram helyzetében, környezetében kialakult, hiszen az itt dolgozók gondjaira nagyon-nagyon figyelünk kell. Megoldásokat kell találnunk azoknak az embereknek, akik a munkahelyüket elveszítik. Bizonyára sokakhoz eljutott már az a hír, hogy tömeges leépítésre kerül sor, erről döntött a nagy múltú vállalat, mert országosan 1600 és Újpest

érintettségében 400 embert érint október végéig az ebben az évben tartó leépítés. Természetesen a munkavállalókra, a családokra figyelve valamilyen módon gondoskodni kell róluk, segíteni kell az ő életüket.

Éppen ezért, kormányzati intézkedés hiányában, Barkóczi Balázs képviselőtársammal közösen fellépve kezdeményeztünk is többféle megbeszélést. Ebből egyet szeretnék kiemelni, amelyen a főváros képviselőjével, illetve a cég vezetésével és a szakszervezetek részvételével lezajlott megbeszélésen körbejártuk ezt, és ennek eredményeként Kiss Ambrus főpolgármester-helyettes úr felajánlott több mint 1500 olyan munkahelyet, amely lehetőséget biztosít a megoldásra. Tudjuk, hogy nem mindig optimális a megoldás, ami egyes embereket érinthet, de ezzel együtt a munkára való lehetőségre ilyen módon tudunk támaszkodni.

A BKV tud fogadni több mint 200 sofőrt alkalmazásra, ami egyidejűleg együtt járhat további fővárosi közműcégeknél való foglalkoztatással, azzal, hogy akár az átképzést is tudják segíteni.

Ellenben viszont a kormány részéről, amikor Palkovics miniszter úrhoz fordultam, mindehhez hasonló válasz nem érkezett. Itt van a kezemben az a levél, amelyben egy nagyon egyszerű kérdést teszek csak fel: mit kíván tenni a kormány a Tungsram érdekében? Mind ez idáig nem érkezett válasz, illetve anynyi jött, hogy ez egy, az előző parlamenthez érkezett

kérdés, és újra adjam be, mert egyébként addig nem hajlandók vele foglalkozni.

Tisztelt Ház! Tisztelt Parlament! Azt gondolom, hogy ez elfogadhatatlan, de éltem ezzel a lehetőséggel, és igen, újra beadtam ezt a kérdést, és várok arra, számítok arra, hogy a kormány egyébként a Tungsrammal mint stratégiai partnerével képes oly módon foglalkozni, hogy a vállalat érdekein túl figyelembe veszi és nagy figyelmet fordít arra az 1600 dolgozóra, akiknek az elbocsátására kényszerül, mert ilyen helyzetbe került és, most ezt a döntést meghozta maga a cég.

Én azt gondolom, hogy mindannak érdekében, hogy a helyzet megváltozzon, képviselőként mindent megteszek azért, hogy a munkavállalók tisztességes ellátásban részesülhessenek, és ezért elvárom, hogy a magyar kormány a stratégiai partnerére figyeljen, és tegyen meg mindent az emberek érdekében. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a DK és a Momentum padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varju László képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felhívások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. **Az ülésnapot bezárom.** Szép napot mindenkinek!

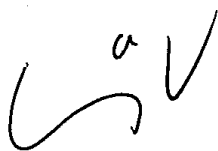
(Az ülésnap 15 óra 35 perckor ért véget.)

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)